

Dvisavaitinis Iliustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas V Vasario-February 15d., 1923 m. 442 No. 3 (135)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103,
Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

Mūsų Vajus.

Dovanos! Nepaprastos Dovanos!!

"Eilėn visi sustoję dirbkim darba,
"Kurį tėvynė liepia dirbti mums;
"Nes svetimas nestos į mūsų tarpą,
"Mūs žagrę svetimas už mus nestums."

Jonas Kmitas.

Su vasario 15 d. prasidėjo L. Vyčių Organizacijos naujų narių vajas. Praeitam "Vyčio" numery paskelbus vaju Centro Valdyba žadėjo paskelbti, kokias ji skiria dovanas kuopoms ir pavieniams nariams, kurie per tuos tris mėnesius daugiausia pasidarbuos ir daugiausia prirašys naujų narių. Taigi visos kuopos ir pavieniai nariai prašomi domiai perskaityti, kas žemiau seka.

Per šį vaju visos Lietuvos Vyčių kuopos bus padalintos į penkius skyrius:

Pirman skyriun įeina visos kuopos, kurios vasario 15 d. turėjo nemažiau 40 narių.

Antran skyriun įeina visos kuopos, kurios vasario 15 d. turėjo nuo 30 ligi 40 narių.

Trečian skyriun įeina visos kuopos, kurios vasario 15 d. turėjo nuo 20 ligi 30 narių.

Ketvirtan skyriun įeina visos kuopos, kurios vasario 15 d. turėjo nuo 10 ligi 20 narių.

Penktan skyriun įeina visos kuopos, kurios vasario 15 d. turėjo ligi 10 narių.

Visos kuopos prašomos pažiūrėti į savo finansų knygas ir sužinoti, kuri kuopa kokiu skyriun įeina.

Dovanos:--

Pirmojo skyriaus kuopoms: kuri kuopa per šį vaju ligi gegužės 15 d. daugiausia prirašys naujų narių, bet *nemažiau 50*, ir visas aplikacijas su naujų narių mokestimi (metinė naujų narių mokestis per vaju tikrai 2 dol.) atsiųs Centran *ne vėliau* geg. 15 d., š. m., gaus dovanų didelį *Radio setą* už 100 dol.

Antrojo skyriaus kuopoms. Kuri kuopa per šį vaju prirašys daugiausia naujų narių, bet *nemažiau 40*, ir visas aplikacijas su metine naujų narių mokestimi atsiųs Centran *ne vėliau* geg. 15 d., gaus dovanų *Vic-*

Vyčiai! Per šį vaju suburkime bent 10,000 jaunimo į savo organizaciją!

trolą už 90 dol. arba Vyčių vėliavą (sulig Konst. sk. XV, persk. 2) už 90 dol.

Trečiojo skyriaus kuopoms. Kuri kuopa per šį vaju prirašys daugiausia naujų narių bet *nemažiau 30*, ir visas aplikacijas su metine naujų narių mokestimi atsiųs Centran, *ne vėliau geg. 15 d.*, gaus dovanų *knygų už 25 dol.*

Ketvirtojo skyriaus kuopoms. Kuri kuopa per šį vaju prirašys daugiausia naujų narių, bet *nemažiau 20*, ir visas aplikacijas su metine naujų narių mokestimi atsiųs Centran *ne vėliau geg. 15 d.*, gaus dovanų *knygų už 15 dol.*

Penktojo skyriaus kuopoms. Kuri kuopa per šį vaju daugiausia prirašys naujų narių bet *nemažiau 15*, ir aplikacijas su metine naujų narių mokestimi atsiųs Centran *ne vėliau geg. 15 d.*, gaus dovanų *knygų už 10 dol.*

Kuopos ir nariai-ės, įsidemėkite!

Jeigu kuri kuopa, įėjusi į bent kurį žemesnį skyrių, pavyzdžiui į antrą arba ketvirtą, taip pasidarbuos, kad vajui pasibaigus turės prirašius daugiau naujų narių, negu pirmojo skyriaus aukščiausia stovinti kuopa, *ta kuopa gauna pirmąją dovaną.*

Taip pat, jeigu kuri kuopa, įėjusi į žemesnį skyrių, pav. ketvirtą arba penktą, vajui pasibaigus turės daugiau naujų narių negu antro, trečio arba ketvirtojo skyrių aukščiausia stovinčios kuopos, *ta kuopa gauna vieno arba kito skyriaus dovaną.*

Pastaba. Laimėjusios dovanas—knygas—kiekviena kuopa pasirinks iš mūsų knygos katalogo, kurį vajui pasibaigus, toms kuopoms išsiųsime.

Nariams-ems dovanos:

Savo atsišaukime minėjome, kad daugelis narių kuopose dirba su didžiausiu pasišventimu, dažnai net su nuostoliais sau.

Brangindama jų darbštumą ir kad kitus narius-es paskatinus prie darbo, Centro Valdyba ir nariams skiria dovanų:

1) Visi nariai-ės, kurie daugiausia pasidarbuos ir ligi geg. 15 d. daugiausia prirašys prie kuopos naujų narių, bet *nemažiau 20*, gaus dovanų *10 dol. auksu.*

2) Visi nariai-ės, kurie daugiausia pasidarbuos ir ligi geg. 15 d. daugiausia prirašys prie kuopos naujų narių, bet *nemažiau 15*, gaus dovanų: *vaikiniai auksinę fontaninę plunksną už 5 dol., o merginos naujausios mados rankinę dėžutę (Mesh Bag) už 5 dol.*

3) Visi nariai-ės, kurie daugiausia pasidarbuos ir ligi geg. 15 d. daugiausia prirašys prie kuopos naujų narių, bet *nemažiau 5*, galės pasirinkti vieną iš visų dovanų: 1) Metams Lietuvoj einantį katalikų dienraštį "Laisvę", 2) Metams Liet. Kat. Jaunimo -gos organą "Pavasarij" ir Kauno albumą, 3) Sidabrinį pašiuką "Ever Sharp."

Pastaba. Kiekvienas narys-ė savo pasidarbavimu laimėjęs vieną kurią dovaną turės pats parašyti Centrai laišką, pranešti, kiek prirašė naujų narių ir sykių prisiųsti kuopos valdybos (su pirmininko, finansų rašt. ir izdininko parašais) paliūdijimui.

Organizatoriams dovanos:

Kuris iš organizatorių savo apylinkėje suorganizuos naują kuopą iš *nemažiau 50 naujų narių*, gaus dovanų *25 dol. auksu.*

Štai jums, broliai seserys, Vyčiai-ės, dovanos už pasidarbavimą! Nei viena lietuvių organizacija per savo vaju lig šiol nebuvo paskyrusi tokių didelių dovanų ir taip lengvai gaunamų. Viskas dabar priklauso nuo Jūsų, kaip pasidarbuosite.

Mūsų kolonijose yra ne šimtai, bet tūkstančiai neorganizuoto jaunimo. Tik jis miega. Miega dėl apsilaidimo. Pažadinkime tad jį ir pritraukime po savo vėliava. Padėkime laikinai į šalį visus kitus darbus ir pasistatykime sau tikslu vieną — *per šį*

NAUJIEMS NARIAMS METINĖ MOKESTIS PER ŠĮ VAJŲ TIKTAI \$2.00

"VYITIS" (The Knights)
Published Semi-Monthly by the LIETUVOS VYČIAI (Knights
of Lithuania)

SUBSCRIPTION RATE:

Yearly	\$3.50
6 Months	2.00
In foreign Contries and Chicago Yearly	4.00

Advertising rates on application. All communi-
cations must be addressed:

"VYTIS"

4736 So. Wood Street, Chicago, Ill.
Telephone Lafayette 6298

—x—

"VYTIS"

Jaunimo Dvisavaitinis Laikraštis Leidžia Lietuvos Vyčiai.
Prenumerata:

Metams	\$3.50
Pusmečiui	2.00
I Užrubežį ir Chicago Metams	4.00
Pavienis Numeris	20c

"VYTIS"

4736 So. Wood Street, Chicago, Ill.
Telephone Lafayette 6298

vajų patraukti prie mūsų Organizacijos vė-
liavos 10,000 naujų narių. Jei tik visi dirb-
sime, tikslą lengvai atsieksime.

Lietuvos Vyčių Centro Valdyba.

—x—

Pastabos.

Vos spėjus C. Valdybai paskelbti naujų narių vajų, jau girdisi kad kuopos susirinkimuose daro planus ir rengiasi prie darbo. L. Vyčių 79 kp., Detroit, Mich., pirmutinė stvoja darban. Be Centro Valdybos skiriamų dovanų, patys kp. nariai žada dovanų tiems, kurie daugiausia prirašys naujų narių. Fotografas ir uolus Vyčių tarpe darbuotojas Perlys, pažadėjo padaryti dovanai tuziną paveikslų, energingas veikėjas S. Stepulionis pažadėjo 5 dol., kuopos pirm. ir C. V. Izdo globėjo narys A. J. Petkus — 2 dol. 50c. ir P. Andrejauskas — 2 dol. O pramonininkas ir uolus veikėjas tautiniai-katalikiškoje dirvoje K. Abišala žadėjo duoti dovanų 10 dol. tam, kuris patieks naujų sumanymų kuopos susirinkimams pajvairinti.

Lietuvių priežodis sako: "Ankstyvas paukštėlis dantelius krapšto, o vėlyvas akles." Žinant, kokį veiklumą rodo L. V. 79 kp., mes į ausį kitoms kuopoms pasakome, kad ji gali laimėt ir pirmąją Centro Valdy-

bos paskirtą dovaną — *Radio aparatą!* Kuopos, būdėkite!

—x—

Didelė yra L. Vyčių 48 kuopa, Springfieldo, Ill., vienok tas didumas jos nepatenkina. "Turime parodyti visai Organizacijai, ką mūsų kuopa gali padaryti. Nors darbo turime daug, nes XI Seimas bus pas mus, bet tai niekis. Mes ir Seimą kuograziausiai surengsime ir pirmąją Centro dovaną laimėsime. Kad tik nepritrūktų mums jaunių." Štai ką savo Springfieldo Vyčiai.

—x—

Džiuginančių žinių gauname iš rytinių valstijų kuopų. So. Bostono, Worcesterio Waterburio, Lawrenceo, New Britain'o, Hartford'o, Brooklyno, New York ir kitų. Bus, sako, taip kaip Klaipėdos krašte. Vienu metu nustebinsime visą Vyčių "pasaulį". Visos Centro dovanos, kokios tiktai bus, turės tecti rytams. Žinoma, jei tik vakarinių valstijų kuopos užsileis. Pamatysime.

—x—

"Visi iš kelio, Pensylvania rengiasi eiti!" Taip rašo Vyčių darbuotojai iš Mahanoy City ir Homesteado. Sunku netikėti, o dar sunkiau pasakyti, ar atsiras kuri kuopa, arba net Apskritys, kuris gali Pensylvanijai pasakyti: "Neužsileisime!" Kas būtų, jeigu visos Centro dovanos reiktų ekspresu Pensylvanijon siūsti. Kas to nenori, lai kerta Penn. skersai kelio.

—x—

Niekas lig šiol dar nežino, ką pasakys didelės Chicagos kuopos. Kumet iš vienur, kitur ateina tai šioke tai tokie balsai, Chicagos kp.tyli. Bet tai nereiškia, kad jos nieko neveikia. Prieš audrą visados būna tylą. Chicagos kuopos dabar veda derybas del ribų. Mat čia kuopos viena su kita sueina, kaip Lietuva su Latvija, Rusija, Vokietija, ir su nepasotinama Lenkija. Pradėjus vajų ne vienai kuopai nebus leidžiama peržengti ribą ir įeiti kitos kuopos laukan. Tai ne juokas, nes vienas naujas narys gali nulemti Radio

aparato, gramofono arba Vyčių vėliavos laimėjimą. Pamatysime.

—x—

Centro Valdyba rengiasi kurį vakarą vykti ir apžiūrėti *Radio aparatą* toki, kokį žada dovanoms duoti laimėjusiai vajuju kuopai. Sakoma, per tą aparatą girdisi ne tik

Chicagoj, bet ir New Yorke duodami koncertai ir muzika. Laimėjusi kuopa galės kas vakarą klausyti koncertų ir šokti savo salėje, kuomet geriausia orkestra Chicagoj ar New Yorke gros. Kuriai kuopai teks ši negirdėta laimė dar negalima pasakyti. Kuri dirbs, ta ir džiaugsis.

Krūmų Lakštutė.

Mūsų Idealai.

MOGAUS gyventa prieš daug tūkstančių metų. Klystų visi tie, kurie manytų pirmąjį žmogų pasirodžiusį pasauly prieš šešis, aštuonis tūkstančius metų. Geologija ir fi-

zinė geografija mums rodo, kad žmonijos gyvenamasai amžius yra labai senas. Bet žmogaus amžio ilgumas, nėra šio rašinio tikslas. Čia tik konstatuojame faktą, kad žmogaus gyventa seniai.

Tyrinėdami visą žmonijos pragyventą laikotarpį mes matysime, kad visais laikais ir visuomet turėjo būti viena pagrindinė idėja, kuri jungė žmoniją vienumon. Be vienos, bendros žmonijai minties, nėra galimas gyvenimas, nes žmonija išsisklaidytų, iškriktų.

Bendroji mintis, kuri jungė žmoniją, yra tikėjimas. Įvairios tautos, įvairių laikų žmonija, aišku, tą tikėjimą ne vienaip suprato. Užtenka pavartyti tautų religijų istoriją, kaip greitai įsitikrinsime ten esant daug nevienodumo. Stabmeldinis dievų garbinimas — kuojvairiausias. Ir, štai, jau beveik du tūkstančiai metų, kaip žmonijai paskelbtas naujas, nemirštančių, amžinų Tiesų Tikėjimas — Kristaus tikėjimas. Tikėjimas, apie kurį per du tūkstančių metų jungiasi politiniai, socialiniai, ekonominiai visuomenės sluoksnių santykiai.

Gimsta neturte, šaltyje Tas, prieš Kurį pasaulio didikai galvas lenkia. Gimsta ir į merdėjantį, doriniai nupuolusį žmonijos gyvenimą, sėja amžinos Tiesos sėklą. Romos

valstybės piliečiai, tos Romos, kuri jungė tų laikų kultūros pasaulį, buvo pertekę didelėmis nedorybėmis ir reikėjo naujo, prakilnaus mokslo, gi tas mokslas, tai Kristaus mokslas, Kristaus paskelbtos Tiesos. Išigilinę į Kristaus mokslo plėtotę stabmeldžių tautos, į to mokslo juridinę padėtį, aiškiai pamatysime vien kruvinus, erškėčiuotus kelius pirmųjų to mokslo skelbėjų. Viduriniai amžiai pagimdė tam mokslui daug blogybių, bet viduriniais amžiais ir Kristaus mokslas pasiekė aukščiausio prasiplatinimo laipsnio ir, palikus pasaulinę viduramžio istoriją be Bažnyčios dalyvavimo, joj nieko nebepaliktų. Kristaus mokslo skelbėja — Bažnyčia, tiek milžiniškų audrų iškentėjusi, šiandien stovi ant tokių pat tvirtų, amžinai nesugrištamų pagrindų, kaip ir savo užgimimo pradžioje. Ir dabartinio laiko žmonijai pagrindinis, visus jungiąs, klausimas — Kristaus mokslas.

—x—

1923 metai. Tai metai nuo Kristaus gimimo. Kada pradeda žydėti pirmosios pavasario gėlės, kada miško medžiai dangstosi jaunais žaliais lapais, tada ir karstančios senelio akyse džiaugsmo ašaros žibsi. O ką bekalbėti apie jaunuolius. Jų širdys džiaugsmo ir drąsos pilnutėlės ir veržte veržiasi iš gilumos padėkos dainos. Taip jaunuoliai švenčia gėlyno sodne pavasarį.

Jaunime! Tai dar ne visa... Ankstų pavasarį pražydusias gėles, karštą vasarą nuvyv žiaurios rudens šalnos, sunaikins žaliuo-

sius medžių lapus. Mums, jaunuoliai, turi rūpėti ne gamtos pavasaris, bet kad mūsų sielos žiedų pavasario grožis. Mums turi rūpėti Kristaus idealų, Kristaus mokslo įgyvendinimas žmonijoje. Štai mūsų pagrindinė mintis, dėl kurios mes gyvename. Tai yra mūsų idealo pagrindas.

Mūsų idealingumas reiškiasi ne vien šiuo nusakymu. Kiekvienas jaunuolis gyvena žmogaus gyvenimu. O kas-gi yra žmogus. Štai ką apie žmogų sako S. Šultė: "Žmogus yra protingas gyvulys, sudėtas iš kūno ir dvasinės sielos. Jis stovi pačiame vidury, tarp matomosios materialės visatos ir nematomojo dvasinių esybių pasaulio. Jo kūnas sudėtas iš materialinių visatos gaivalų, akiai klauso visų fiziniai-cheminių dėsnių, bet jo siela veržiasi į idealų pasaulį"*). Šis pasakymas ryškiai apibudina žmogaus padėtį pasauly. Žmogus, kaip ir kiti gyviai, yra Dievo tvarinys. Jis skiriasi ir pakenėsi kitiems gyviams bei esybėms savo esminiais privalumais, būtent: substancialumu (asmeniniu amžinumu) ir fenomenalumu (protu ir laisvąja valia). Štai žmogaus privalybės, kurių neturi kiti Dievo tvariniai. Žmogus, dėl savo materialinės (kūno) geidulių padėties, nėra ideali esybė. Žmogus — nuodėminga esybė. Todėl ir žmogui siekiant savo idealo — Kristaus mokslo įgyvendinimą žmoguje — reikia pagalbinių įrankių, kurių dėka jis galėtų blogybių išvengti. Žmogui gyvenimo kovoje reikia turėti prakilnių idealų.

Tie prakilnūs kiekvieno *jaunuolio* idealai yra: tikėjimas, dora ir tautybė. Šių idealų dėka mes pasieksime savąjį tikslą.

Idealus jaunuolis yra tikintis. Kad reikalingas mums tikėjimas, abejojimo būti negali. Mes negalėtume gyventi, jei netikėtume. Mes tikime ir valgome šeiminkės gamintus pietus, nes ten nėra nuodų. Mes plaukiame jūra, važiuojame traukiniu, skoliname draugams pinigų — ik todėl, kad mes tikimės nenukentėsią. Idealus jaunuolio tikėjimas, reiškiasi tikėjimo tiesų pildymu.

*) Žiūrėk, kun. d-ro S. Šulties knygas: "Gamta ir Žmogus."

Mes turime tikėti Dievo ir Bažnyčios įsakymų neklaidingumu ir pildyti juos savo gyvenime.

Idealus jaunuolis yra doras. Žmogus turi įgimtą doros supratimą, t. y. skiria blogą nuo gero. Religija be doros ir dora be religijos nėra galima. Kristaus moksle paskelbtų doros tiesų mes nenagrinsime, nes jei jaunuolis katalikas, tai ir Kristaus doros tiesų vykdytojas. Mums čia yra svarbiau paliesti stabmeldžių dora. Stabmeldžių tikybos ne vienaip žiūri į įvairius žmonių elgesius. Tai kyla iš neteisingo pasaulio supratimo. Mes suprantame šį pasaulį, kaip pagalbinę priemonę tikslui atsiekti, dora gyvenant. Taigi doras jaunuolis yra katalikų doros tiesų pripažintojas.

Idealus jaunuolis nėra tautinio šovinizmo prisisiurbęs. Jam rūpi tautos reikalai, bet drauge ir savos kultūros pakėlimas. Žmonijos kultūrinimas, jų vidujinė dvasios tobulybė, yra mūsų, kaip tautiečių, uždavinys. Auklėkime ne kerštą žmonių širdyse, bet meilę Dievo ir žmonijos.

Štai, jaunuoli, kur tavo idealai. Tu sveikas, jaunystės energijos pilnas ir apsišarvavęs: tikėjimu, dora ir tautybe sau žibintu Kristaus mokslą pasiėmęs drąsiai gyveniman stok ir tikėkim savo darbų vaisiais, o ateitis bus mūsų.

—x—

J. A. V—nė.

Lapams krintant.

Kai rudenį lapai pabyra po kojų,
braidau aš po juosius, juokiuosi, kvatoju:
man linksma, man gera ir ūpas tik kelias,
kad vietoje sauso išsprogs jaunas žalias.

Kai vėjas dar verkiančius graudžiai pavarto,
pakyla ir riečias visi jie iš karto,
šnabzdėdami spiečias į sukurį šaltą
ir karštą jau jaučia iš ledo nukaltą.

Tada mano mintys su vėsuloms pinas,
ir sielą žavėja saldus įkvėpimas:—
su lapais auksuotais, su bangomis vėjo
į sielą šventoji ramybė atėjo.

Vasario 16 d.

Šių metų vasario 16 d. sukanka penkeri metai nuo Lietuvos laisvės ir nepriklausomybės paskelbimo.

1918 m., vasario 16 d., kada vokiečiai okupantai geležine savo ranka laikė suspauždę Lietuvą, nedidelis būrelis tėvynės sūnų, susirinkusių Vilniuje, paskelbė ne tik okupantams, bet ir visam pasauliui, kad Lietuva yra laisva, nepriklausoma demokratinė valstybė. Išgirdę tokį balsą daugelis nenorėjo tikėti, kiti net juokėsi iš to, nes visas mūsų kraštas iš visų pusių buvo priešų apsuptas. Vienok, pasklidus paskelbimui po Lietuvą plačiau, it anam senovės karžygių rago balsui, šaukiančiam tėvynės sūnus mirtinon kovon su priešu, visa tauta, mylinti savo žemę, sukilo. Jaunimas, pašauktas į tėvynės gynėjų eiles, pulkais iš visų pusių, karo dainas dainuodami liuosnoriai, ėjo, plaukė į Kauną ir kitus miestus ir sudarė jėgą, kuri išmušė iš krašto okupantus, atbloškė raudonąjį rytų siaubūną ir lenkams ties Širvintais ir Giedraičiais davė skaudų pamokinimą. Nors sunkios buvo pirmos Lietuvos valstybės gyvenimo dienos, vienok jos sūnų tikra meilė prie tėvynės, ištvermė ir geležinė valia padarė tai, kad žodis stojosi kūnu. Lietuva paliko laisva, nepriklausoma demokratinė valstybė.

Šiandie Lietuva stovi ant stipro pagrindo. Visas pasaulis pripažino ją de jure. Lietuva šiandie turi stiprią armiją, pasigamina Konstituciją, pradėjo vykinti žemės reformą, įvedė nuosavus pastovus pinigus, įsteigė mokslo ir kultūros židinį — universitetą ir daug, daug kitokių darbų nudirbo, kurie reikalingi valstybės gyvenimui.

Laisvę iškovojus savo žemėje visų lietuvių akys liko nukreiptos į Vilnių — širdį ir šventinyčią tautos, kurią lenkų aras drasko ir kankina, ir brolius Mažojoj Lietuvoj, kurie amžinai pražūčiai buvo pakišti po geležine vokiečio kepure, kaip ir mes kad buvom padėti po caro letena. Komet mums brėško laisvės rytas, M. Lietuvoj buvo tamsu. Atėjęs grobikas prancūzas vokiečio kepurę nuspyrė, o savo pentiną uždėjo. Bet, o stebūklai! Penkerių metų sukaktavių nuo

Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo angoje mūsų broliai M. L. vienu metu pajudino pečius ir numetė šalin jungą, kuris juos lenkė iki žemės, ir paskelbė visam pasauliui susivienijimo su visa Lietuva deklaraciją! Vienas įvykis daugiau būsimai Lietuvos istorijai. Ateis laikas, kad tas pats atsitiks ir vilinijoj. Gal už metų, už kitų, penkerių, dešimties, bet ateis... Ateis...

Švėsdami penkerių metų sukaktuves nuo Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo mes, jaunime, glauskime pečius, cementuokimės po viena vėliava, kad išgirdę naują pavasarį mūsų Vilniuje galėtume kuodaugiau sia paramos pasiūsti savo broliams, kurie stos garbingan žygin, kad nusukus sprandą baltam arui, kuris tupėdamas Gedimino kalne šiandie laka jos kraują teršia tautos šventvietę.

Vilnius, kaip ir Klaipėda, bus mūsų!

Livnas.

—x—

J. A. V-ne.

Ruduo.

Kodel taip ilgu, kodel taip liūdna?
Kodel man ašarėlės byra?
Kodel paukšteliai linksmai neskraido
po oro bangą tyrą?
Kodel medelių aukšiniai lapai
po kojų krinta graudžiai?
Kodel-gi miškas tamsus paniuręs
liūdnei didingai gaudžia?
Kodel ir jūra skaudžiai vaitoja
aukštyn krūtinę kelia,
bangos putotos sukas, siūbuoja,
jos šaltą širdį gelia?
Kas žemai lenkia baltus beržynus?
Kas verkia ūzdams plotais?
Beširdžiai krečia gražius žolynus
savo sparnais šalnotais?
Ruduo siaubūnas griebia gamtužę
stipriai prie savęs spaudžia,
tai jo čia vėjai siaučia įtūžę
ir liūdną dainą audžia.
Tai jis pravirkdė debesis palšus,

paukščių dainas nutildė;
 nupurtė rožių žiedelius baltus,
 erdvę rūku pripildė.
 Už tai taip ilgu, už tai taip liūdna,
 kad gamta nusiminus,
 Kad medžiai meta apdarą žalia —
 miške tik liūdnas užimas.

—x—

*Pranas Genys.***Ant aukuro.**

☒
 Kada tiktai nueinu aš į bažnyčią,
 Ant Tavo Aukūro liepsnoja ugnis!..
 O mano sieloje iš lėto, iš netyčia
 Prasiskleidžia Šviesybės Aukštenybė,
 Atsiveria palaima, prakilnybė.
 — Ant Tavo Aukūro liepsnoja ugnis...

☒

Ir nesuprantamas Aukštybės šviesus rytas

Išaušta sieloje iš lėto, iš netyčia...
 Ant Aukūro Žibintas pastatytas...
 Ir nyksta dūmai nudažę dangaus skliautą...
 Ir guodžia sielą gyvenimo užgautą
 Kada tiktai nueinu aš į bažnyčią.

T. Ž. gimn. I—X—22.

—x—

*J. Naruševičius.***Į darbą.**

Jau švinta, brolau!
 Eik dirbti tuojau
 Apleistus laukus,
 Nors darbas sunkus.
 Dirbk, kaip išmanai,
 Teisingai, gerai,
 Kad veik Lietuva
 Paliktų laisva!

Mokolai. 1922—XI—21.

*V. Rukštalis.***Naują Dešimtmetį Pradedant.****ORGANIZUOKIME NAUJAS KUOPAS IR
STIPRINKIME SENASIAS.**

Mūsų Organizacija privalėjo šiandien turėti narių penkis syk daugiau negu turime. Kodel vienintėlė Amerikos lietuvių katalikų Jaunimo Organizacija nesukvietė po savo vėliava nors dvidešimts tūkstančių jaunimo? Buvo priežasčių. Tos priežastys jau nuo senai yra matomos, dar p. Šaliūno raštininkavimo metuose. Jis jas išdėjo Penktam Seimui, Brooklyn, N. Y. Viso to Seimo dalyviai girdėjo...

Faktas, kad daugelis mūsų nesupranta kaip svarbiu daiktu yra suorganizuoti vienan kūnan visą Amerikos lietuvių jaunimą. Tad ir nenuostabu, kad kumet vieni organizuoja, kiti tam darbui nepritaria. Vėl-gi, Pasaulinio Karo audroje Amerikos lietuvių jaunimas visas savo jėgas, visą darbuotę koncentravo tam, kad nešus pagelbą tėvynei Lietuvai, kad padėjus sukurti jai laisvės

ir nepriklausomybės rūmą. Padėję į šalį Organizacijos reikalus, visa širdimi dirbome Lietuvos labui. Bet tas gražus Vyčių darbas ir pasiaukojimas rodos negalėjo būti kliūtimi mūsų Organizacijos auginimui. Materialiai, tiesa, daug kęsta. Visas pelnas nuo surengtų vakarų, koncertų, pramogų buvo skiriamas įvairiems Lietuvos reikalams. Ir, ne tik kuopos ištuštino savo izdus, bet ir patys nariai iškratė savo kišenes.

Vyčiai visuomet pirmon vieton statė ir tebestato tautos ir bažnyčios reikalus, o Organizacijos darbus stūmė tolyn. Imkime kad ir šių dienų įvykius Mažojoj Lietuvoj. Kumet Klaipėdos krašto lietuviai pasirijo numesti nuo savęs imperialistinio slibino leteną, Vyčiai pirmutiniai parodė užuojautą savo broliams. Chicagos Apskritys metiniame susirinkime, sausio 14 d., 1923 m., išnešė rezoliuciją, kuria raginama kuopos teikti finansinės pagelbos Klaipėdos lietuvių divyriams. Pats Apskritys aukojo \$50.00,

Kaip skruzdės visos triusdamos greitai sukrauna didelį skruzdyną, taip mes, Vyčiai-ės, per šį vaju išauginkime savo Organizaciją!

Ta auka viršijo Apskričio izdo stovį. Nedecklių uždėjo izdininkas. Jei tą dienę, Apskritys būtų turėjęs nors \$5,000.00, vienbalsiai būtų visus paaukojęs.

Jeigu po ilgų šimtmečių vargų ir persekiojimų Lietuva pradėjo savarankiai tvarkytis; jei mažos ir didelės valstybės ir net Ambasadorių Taryba pripažino Lietuvą; kada viename iš dviejų priešų rankose Lietuvos kraštų patys gyventojai sukilo ir su ginklu rankoje sukulė prancūzus ir privertė baltą vėliavą iškelti, tai padarė ne kas kitas, kaip tik geras lietuvių susiorganizavimas, nesulažoma vienybė, kuri nustebino visą pasaulį.

Reiktų ir Vyčiams ir visam Amerikos lietuvių jaunimui jungtis, vienyti į bendrą šeimyną, kad po viena vėliava, vedami kilnaus obalsio—Dievas ir Tėvynė—galėtume sėkmingai kovoti už savo šventus Idealus. Kaip mūsų broliai M. Liet. eina žutbūtinėn kovon už laisvę, už savo teises; kaip sujungę jėgas patampa milžiniais ir D. Liet. globoje savarankiai pradeda kurti naują gyvenimą, taip ir mums, lietuvių jaunime, reikia organizuotis, jungti jėgas.

Dievas žino, kada bus mūsų Organizacijai laimingi metai. Kada be kliūčių galėsimė varyti pirmyn savo reikalus. Manyta, kad šie metai bus tikrai vaisingi, bet dėja. Centro Valdyba dažnai daro posėdžius. Ji svarsto, turbūt, svarbius klausimus, liečiančius visos mūsų Organizacijos gerovę. Juo greičiau tie klausimai bus išspręsti, tuo bus geriau.

Taip-gi girdisi, kad Centro Valdyba daro, svarsto planus, Seimo užgirtam vajui — gavimui naujų narių. Laikas, rodes, patogiausias. Jei tie planai bus gerai sudaryti, be abejonės, ir pasekmės bus gražios. Čia daug pagelbės Apskričiai. Ypatingai Vakarinių Valstijų. Apskritys rengiasi žygin. Jis ir susidarė tam, kad organizavus nau-

jas kuopas ir gaivinus senas, apsnūdusias.

Pirmame dešimtmety mums buvo lemta daug darbų tautai ir bažnyčiai nudirbti. Kaip tuos darbus atlikome, lai sprendžia plačioji katalikų visuomenė. Gana to, kad antrame dešimtmety mes matome daugiau mums užuojautos, paramos kaip iš lietuvių katalikų liaudies, taip ir iš jos vadų-varuotojų.

Sausio 7 d., šių metų, Chicagoje įvyko istorinis lietuvių katalikų Seimas. Sakau istorinis, nes jame dalyvavo apie 500 atstovų, kurie reprezentavo virš 25,000 žmonių susibūrusių į įvairias dr-jas, organizacijas. Svečių irgi buvo apie tiek. Ta tūkstantinė minia išgirdo gražių referatų. Kun. Dr. Ig. Česaitis, katalikų dienraščio "Draugo" redaktorius, savo referate pažymėjo, kad vienas svarbiausias šių dienų klausimas — tai jaunimo klausimas. Kad mūsų jaunimas nežūtų įvairiose audrcse, nedorybių bangose, reikia jis vienyti, organizuoti. Ir vienintėlė organizacija, kuri apsaugos jaunimą nuo viso to, tai Lietuvos Vyčių Organizacija. Toje Organizacijoje jaunimas gali kūnyti gyvenimą savo kilnius troškimus... Kada kalba "Draugo" redaktorius kun. Dr. Česaitis jo kalba daug reiškia. Už tad ir iš pasakytu jo žodžių apie Vyčius, Rezoliucijų komisija suformulavo tam tikrą rezoliuciją, raginančią katalikus remti ir organizuoti Lietuvos Vyčių kuopas visose kolonijose. Ta rezoliucija vienbalsiai buvo priimta.

Kun. B. Bumšas savo referate pažymėjo, kad tik viena jaunimo organizacija yra ir ją turime remti, tai Lietuvos Vyčių Organizacija. Taigi, pradėjus naujų narių vaju, rems mus "Draugas" ir visi mūsų prieteliai; rems buvę to Seimo dalyviai ir svečiai, kurie už rezoliuciją balsavo.

Užtad belieka tik mums, Vyčiams, darbas pradėti. Tiek dirbę per dešimts metų nuleiskime rankų ir ant toliau. Lietuvių jaunimo reikalai, yra mūsų reikalai, užtad ir

tas jaunimas turi būti mūsų. Tad į darbą,
kaip mūsų poetas sako:

*“Tiek darbo padėjus! nakčių nemiegojus.
“Tarp laimės greta ir vilties ir drąsos!
“Ant slenkščio gyvatos naujos atsistojus,
“dienos sulaukus liuosos...”*

Sulaukėme dienos, kada eis su mumis
ir dirbs vieną bendrą darbą visas Amerikos
lietuvių jaunimas. Mums reikia tik į jį pra-
biliti, jam ranką ištiesti.

—x—

Žilvitis.

Vaidylos skundas.

Prabėgo skaisčioji jaunystė,
Taip rodos nei nepajutau,
Mane kasdien vargeliai vystė,
Su jais gyventi pripratau.

Jau neužilgo ir lazdelė
Kelionės mano reiks padėt.
Nutilę kanklės ir dainelės
Drauge į kapą eis liūdėt.

O senos kanklės draugės vienos,
Su jom verkiau ir dainavau,
Kada rasojo man blakstienos,
Jom's širdies skausmą raminau.

Po šituo ažuolu liepsnojo
Šventa, negęstanti ugnis,
Krivių-Krivaitis ją dabojo
Per ištisas dienas — naktis.

Čia vaidelytės giesmes audė,
Save aukodamos dievams,
Girių unksmė jų aidą gaudė
Ir slėpė iščiuje savam.

Bet laikas bėgo, viskas nyko,
Užgeso ugnis ir daina,
Tik liūdnas vaizdas pasiliko
Ir širdy mano ūkana.

Tai-gi užtrauksiu paskutinę
Dainelę pintą iš vargų.
Kur vėlės protėvių užmige
Ilsis griuvėsiuose pilių.

SKAMBINA KANKLES IR DAINUOJA:

Skambėkit kanklės, plauk dainele,
Skriski per girias ir laukus,
Ramink man širdį, stiprink galią,
Ainiams primink senus laikus.

Kad jie tėvynę atsiminę...
Drąsos karžygių paragaus,
O plieno kardas — kalavijas
Vilingą žygį priešo draus!

Kad aš prieš mirtį dar girdėčiau,
Trimitą gaudžiant po laukus
Ir savo akimis regėčiau
Tėvynę ginančius vaikus.

Skambėkit kanklės kvėpkit galią,
Ainiams Karžygių-milžinų,
Tegul užkais jausmai atšalę
Tėvynę mylinčių sūnų.

—x—

J. V—nė.

Vienuma:

Aš viena... Nei draugų neturiu, nei žmogaus.
Man baisu.. man sunkiau kasdiena...
Nors ir žibsi žvaigždutės mėlynėj dangaus,
bet ir jos sako man, kad viena ir viena...

Aš viena... tą primena graudūs varpai,
mažytė valtelė plačiam vandenynė,
palydi melodijų tylūs aidai,
užims rudens vėjo senam ažuolyne.

Skaudžiai šaipos likimas nelabas.
Žaibus svaido ir temdina protą:
retkarčiais pasirodo atviras kapas
pro tamsią berybę miglotą.

Silpnutė sudilus gyvybės viela
nutruks ir virpėti paliaus:
juk žmonės, tarp kurių gyvena siela
panašūs į uolas, varge neprijaus.

Šš! tai laikrodis valandas muša ramiai;
amžinybėn paskendo prasliskus diena,
ir nugrimzdo bedugnėn giliai,
...uama: aš viena, aš viena, aš viena...

A. T.

Coue ir Pasteuras.

Dr. Emil Coue, paprastas vaistininkas, kuris neseniai atvykęs iš Nancijos, pradėjo "gydyti" žmones per autosugestiją arba įkalbėjimą, turėjo "interview'ą" su laikraščių reporteriais, kurie uždavinėjo jam įvairius klausimus, o jis dar įvairiau atsakinėjo, iš ko susidarė nelygios komentacijos apie jo asmenį ir pažiūras. Tarp kita ko buvo paklaustas, ką jis mano apie religiją.

"Religija yra gera", — sakė Dr. Coue. "Ji yra naudinga, bet aš netikiu, kad ji būtų reikalinga. Aš esu katalikas, tačiau ne praktikuoju religijos."

"Gal tamsta praradai savo tikėjimą?" — užklausė vienas reporteris.

"Neatsimenu, kad aš būčiau kada nors tikėjęs," — atsakė Dr. Coue.

Be to-gi Dr. Coue prisipažino turįs mažai mokslą ir iš to, ką turi, džiaugiasi. Jis taip-gi pasakė, jog nepaiso skaityti, nes "knygų skaitymas neleidžia žmogui protauti." Be to, sakėsi, myli žvejoti, mėgsta kazyruoti, bet visam tam neturįs laiko.

Ir Dr. Coue, tas paprastas vaistininkas, kurs sukėlė tiek daug triukšmo laikraščiuose, įgijo "garsiojo" vyro vardą. Jis džiaugiasi, jog yra nedaug mokytas. Be to, dar jis sakosi esąs katalikas, kumet pats prisipažįsta neatsimenąs, kad būtų kada nors tikėjęs: reiškia, jis visai netiki.

Tuo momentu stovi prieš mūsų akis kitas Prancūzijos sūnus, daug garsingesnis ir garbingesnis už "pragarsėjusį" vaistininką Coue. To tikrai garsiojo vyro vardas yra Liudas Pasteuras*), kurs yra tikrasis mokslas vyras ir žmonijos geradaris. Jis nesigėdijo viešai pasisakyti, jog tvirtai tiki į Dievą. Kaip saugus ir tvirtas buvo Pasteuro mokslas, taip saugus ir tvirtas buvo jo tikėjimas. Pasteuras viešai yra pareiš-

kęs: "Juo daugiau aš žinau, tuo artimesnis yra mano tikėjimas Bretonų kaimiečiui. Jeigu tik galėčiau aš žinoti viską, tai mano tikėjimas taptų lygus Bretonų kaimiečių bobutei." Pasteuro Institute virš jo karsto yra iškalti šie žodžiai: "Čia guli Pasteuras. Laimingas žmogus, kurs savo viduje nešioja dievingumą, grožės idealą ir jam yra paklusnus: tai dailės idealas, mokslo idealas, tėvynės idealas, *Evangelijos dorybių idealas*". Tai yra žodžiai jo paties ištarti vienoje panegyrikoje. Ir jie ryškiai rodo tikrojo jo tikėjimo išpažinimą. Ir kumet dirstelėjame į tą Pasteuro panegyriką, domėjamesi charakteringu jos užbaigimu. "Tai yra gyvuojąs didingų minčių ir didingų darbų šaltinis. *Atsiminus Aukščiausiąjį viskas tarpsta gražiausia.*"

Liudas Pasteuras buvo varguolio darbininko sūnus ir vargingai gyveno. Tačiau jis yra garsiausias mokslas vyras XIX-ame šimtmety. Sukakus šimtui metų nuo jo gimimo dienos — visas pasaulis minėjo tas sukaktuves. Ir šiandieną visas pasaulis yra jam dėkingas už išradimus medicinos srity. To nebūtų gal sugebėjęs padaryti be tikro tikėjimo, kurs pridavė jam jėgų ir ištvėrmės. O Dr. Coue, tas paprastas vaistininkas, kuomi gi gali susilyginti su Liudu Pasteuru? A! tikėjimas skiria juodu. Savo nuveiktuose darbuose Pasteuras yra garsiausias, gi Dr. Coue užsipelno vien tik pajuokos. Kas-žin kaip Dr. Coue vardas skambės, kuomet jo autosugestija nueis užmaršon? Dr. Coue "garbė" yra ir bus vien tik laikina, o Liudo Pasteuro vardą garbingai minės žmonija kol ji gyvuos.

*) Plačiau apie Liudą Pasteurą žiūrėk "Vyčio" Nr. 19(132), 1922 m., pusl. 679 ir sek.

A. Jakštas.

Mažajaj Lietuvai.

Kantata.

I.

Viešpaties pranašas tarē:
 — Kelkitės kaulai sudžiūvē!
 Dievas stebūklą padarė, —
 Kyla iš grabo... lietuviai...
 Broliai, ko žiūrute?!
 Pajėgų turite,
 Laisvės gadyne atėjo!
 Kelkitės, stokite,
 Veikit, kovokite
 Už lietuviystės idėją!

II.

Svetimai dvasiai vergavę,
 Klaipėda, Vyžiai, Šilutė,
 Brangią nun laisvę atgavę,
 Kelkite kraštą sukruotę...
 Broliai, ko žiūrute?!
 Pančių nebturite,
 Trūko jų grandys šiandiena...
 Dirbę neliaukite,
 Verskite, griaukite
 Seną mus skiriančią sieną!..

III.

Mažvydo, Vileto sūnūs,
 Branginam garbę mes jūsų,
 Jūs Duonelaičius, Vydūnus,
 Jie juk poetai ir mūsų...
 Broliai, ko žiūrute?!
 Dainių tiek turite,
 Lietuvą visą jie puošia.
 Jūsų dainavimas,
 Jų pranašavimas,
 Sielų vienybę mums ruošia...

IV.

Lietuvą tverdamas Dievas
 Josios pusiau nedalino;
 Bendros mūs' girios ir pievos,
 Bendrą sudarom šeimyną...
 Broliai, ko žiūrute?!
 Vieną teturite
 Lietuvą, brangią tėvynę...
 Lygiai mažojoje
 Lygiai Didžiojoje
 Mūs' ją tegina krūtinė (L. "L—ė").

Žilvitis.

Žiemai atėjus.

Tai ne plaštakės po orą skraido,
 Ne jų lengvučiai plesda sparnai,
 Tai vėjai sniegą sijoja, svaido,
 Pusnynuos miega dirvos — laukai.

Žiema atėjus gėles nurinko,
 Lapus nudraskė piktas šiaurys,
 Dangus chaosuos senai pravirko
 Ir širdį veria tau sopulys.

Oi eisiu, eisiu į grožės pilį,
 Per tuos pusnynus sniego vaiskaus,
 Tenai bus gera, ten vėjai tyli,
 Bet... gal likimas staiga paklaus?

Ko-gi ilgiesi iš žemės kilęs,
 Juk milijonai tokių kaip tu
 Senai nurimo, besikankinę
 Ir jie žingsniavo tuo pat taku.

Geriau sau vienas tyloj naktinėj,
 Sielos slaptingas užverk duris,
 Tuomet pavargus jauna krūtinė
 Naujų svajonių sau pagamins.

J. A. V—nė.

Sniegas:

Sniegas baltas, kaip puta,
 krinta, krinta patyloms.
 Žalios pušys ir rūta
 apdrabstyta snaigėms toms,
 Kitos ore mirga, mirga,
 sekdamos pasaką ilgą.

Takai perlais nubarstyti —
 kojoms minkšta, juokas ima:
 norisi snaiges žarstyti,
 įsipint į jų žaidimą.
 Nematyt dangaus nė žemės,
 nuo jų oras net aptemęs.

Jos be žodžių ir be aido
 tyčia ant blakstienų tupia,
 didelės ir mažos skraido
 iš visų pusių apsupę.
 Žiemos žiedas — baltos snaigės
 krinta iš plačios padangės.

Nebusime verti pagarbos, jei per šį va- jų nepadvigubinsim savo kuopų!

Pavasarininkai juda.

Pavasaris — jaunimo švietimo, lavinimo ir auklėjimo draugija. Ši organizacija auga, bujoja ir savo veikimu apima visą Lietuvą.

Pavasaris dabar turi 289 įregistruotas kuopas, 15 neįregistruotų; narių virš 30,000; tur 8 apskričių centrus įregistruotus ir 7 dar neįregistruotus.

Pavasariui šiais metais vadovauja Dr. J. Eretas, kaip pirmininkas, mokytojas J. Strimaitis, kaip organo "Pavasario" redaktorius, karo kap. kun. Vaitiekaitis, A. Like-rauskas, A. Difartas, kaip Centro Valdybos nariai.

Vyriausiu dabar Pavasario sąjungos siekimu yra sukoncentruoti pajėgas, sucentralizuoti kuopas, įvesti daugiau disciplinos. Delto šiais metais (po 11-jo Kongreso) daug domės kreipiama į socialių ir organizacinių kursų ruošimą. Šių kursų programa labai turininga ir įdomi. Tik pažiūrėkime, kokie čia punktai: 1) Valstybės atsiradimas; 2) Valstybės formos; 3) Valstybės uždaviniai; 4) Organizacijų reikšmė; 5) Organizacijos užsieny ir pas mus; 6) Organizacijų sudarymas; 7) Mokykla; 8) Politika; 9) Partijos, spauda; 10) Draugijoje dalyvavimas ir vedimas; 11) Draugijos knygų vedimas; 12) Maironis Lietuvai; 13) Bažnyčia; 14) Bažnyčia ir valstybė; 15) Blaivybės reikšmė; 16) Blaivybė politikoj.

Juk tai plati liaudies universitetui programa. Tokie socialiai organizaciniai kursai, Pavasario rengiami, jau buvo Vieškniuose, Mariampolėj, neužilgo bus Kaune ir kituose įžymesniuose pavasarininkų centruose. Jie tęsiasi tris dienas. Vietoms, kur prelegentų stoka aiškinti kursų programon įrašytus klausimus, Centro Valdyba pasistengia rasti tinkamus prelegentus.

Pavasario socialiai ir organizaciniai kursai teko aplankyti Mariampolėj š. m. sausio 4 d. Lankytojų jukse būdavę iki 60—

80. Daugiausia jaunimas iš miesto ir sodžiaus. Pažymėtinos D. J. Vaitkevičiaus prelekcijos. Graži nuosekli iškalba, gausybė faktų, pavyzdžių daro prelekcijas įdomiomis.

Lietuvoj įjudinti, organizuoti jaunimą nelengva. Tam kliudo daugybė priežasčių. Iki šiol visokių nelaimių slėgta, įvairių priešpaudų kankinta visuomenė paliko sustingus, palinkus į tas ydas ir silpnybes, kokias jai primetė svetimieji. Nejudrumu iki šiol pasižymėjo ir jaunimas. Tuo metu, kai kitose nepriklausomose valstybėse jaunimas siūbuote — siūbuoja, savo pulsą pakaitina visos valstybės pulsą, pas mus dar to nejaučiama. Miesto jaunimas pas mus linksta į šokius, į tuščius apygirčius pasilinksminimus, o organizuotis, ką nors statyti, kurti — nenor. Sodžiuoj ir-gi didžiama po senovei mėgia pasidaužyti, paūlioti, iškrėsti nerimtų baikų. Storžieviškumo lukštas čia dar didesnis, negu pas miesto jaunimą.

Užtad, kaip tenka džiaugtis bežiūrint į Pavasario judėjimą, kurs eina vis didyn ir platin.

Pavasarininkai kreipia domės ir į sportą. Pavas. Sąjungos konferencija 1922 m. rugpiučio 18 — 19 d. nutarė steigti Kūno Kultūros sekcijas ir įeiti į Gimnastikos ir Sporto Federaciją. Organe "Pavasaris" įvedė skyrių, pavadinta "Kūno Kultūra".

Pradėta daug domės kreipti ir blaivybės klausiman. Organe įvesta abstincentų skyrius, pavadintas "Šventoji Ugnis". Steigiamas abstincentų skyriai, platinama priešalkoholinė spauda, ruošiamos paskaitos, kur išrodama alkoholio blėdis atskiram asmeniui, tautai ir visuomenei.

Jaunimas — tautos ateitis. Pavasarininkai gražia sriove veda jaunimą į ateitį. Pradėję gyvuoti sunkiose aplinkybėse, išvargę priespaudas, dabar tur galimybės išvystyti visą savo energiją ir pažangumą. Ir nenusivilsime pasakę, kad Pavasarininkai

pas mus netolimoj ateity vaidins tokią rolę, kaip pas amerikiečius Kolumbo Vyčiai arba Jaunųjų Vyrų Krikščionių organizacija (Y. M. C. A.). Ir pas mus turės atsirasti jaunimo skaityklos, sporto klubai, salės, viešbučiai, švarios pirtys, informacijų biūrai ir t. p.

Iš susipratusio, blaivaus, šviesaus, disciplinuoto jaunimo ir valstybė susilauks susipratusių ir disciplinuotų piliečių. *Matas.*

Kauno "Laisvė".

Paties sau melavimas.

Pastaraisiais laikais, išleistame garsaus rusų filosofo Levo Tolstojaus dienyne yra parašyta šie žodžiai: "Melavimas kitiems yra daug mažiau pavojingas, negu melavimas sau".

Kiek daug tiesos randasi šiuose keliuose žodžiuose, kurių pažinimas reiškia pradžią žmogaus išminties.

Savęs apgaudinėjimas yra pradžia moralio nupuolimo.

Kitiems meluoti dažnai gali reikšti tuščią, neblėdingą užsiėmimą, bet meluoti sau, reiškia nuolatinį darymą savo sielos, savo sąžinės. Vienok jis yra vienas iš paprasčiausių, lengviausių ir švelniausių žmogaus kasdieninių nusidėjimų.

Kas turėjo progos pasikalbėti su įvairiais prasikaltėliais, galėjo pastebėti, kad kiekvienas jų, kaip voras, gyvena savo asmens suaustame apgavimo ir suvadžiojimo voratinkly.

Iš visos įvairių prasikaltėlių armijos nei vienas neatsiras, kuris už savo piktus darbus nemestų kaltės ant kitų.

Jeigu aš sakau, kad papildyti kokį nors piktą darbą mane kiti priverstė, aš begėdiškai sau meluoju. Gali kiti mane papirkti, gundyti, stumti, bei priversdinėti, bet galutinas fatalis žingsnis nekumet negali būti padarytas be mano paties sutikimo.

Gali kiti man siūlyti kokią nors blogo darbo ar papročio taurę išgerti; gali kaip įmanydami ją girti ir piršti, suteikdami geriausius pavyzdžius ir mano skonis gali sutikti su jų gyrimais, mano nepaprasti išsi-

vaizdinimai gali mane traukte traukti, bet niekas negali manęs priversti ją išgerti. O jeigu išgersiu, tai bus mano *vieno* kaltė, nes aš nuričiau gurkšnį, o ne kas kitas.

Tą patį galima pasakyti ir apie kitus prasikaltėjus. Jeigu aš padarau kokį nedorą ar piktą darbą, tai tik *aš pats* esu kaltas.

Papildžius kokį nors prasikaltimą dar nėra taip bloga. Visi mes esame silpni. Bet kam kaltinti kitus už tai? Jeigu prasikaltame, tad būkime vyrai ir teisingi savo silpnybėms. Atminkim, kad pamatinė priežastis atlikto blogo ir atsakomybė turi gulti vien tik ant mūsų pačių. Žmogus gali būti didžiausias prasikaltėlis, vienok tas da nereiškia, kad jis negalėtų nors kartą sulošti tikro, atviro žmogaus rolę.

Tad nemeluokime sau. Neteisinkime patys savęs, lygindami savo su kitų paklydimais bei prasikaltimais. Nevoliokime savęs pasigailėjime.

Tiesa, visi mes turime nukęsti dalelę viso pasaulio nedorybių. Bet atminkime tai, kad jeigu mes padarome bloga, tai ne iš kokios kitos priežasties, kaip tik iš savo valios.

Nepapildymas kokio blogo gali reikšti mums pažeminimą, pragaištį, o gal ir mirtį. Bet ir tas da nereiškia, *kad tu turėjai tą arba kitą* daryti. Tu galėjai nukęsti pažeminimą, tu galėjai numirti!

Mes galim kentėti, būti pažeminti, nukriausti, arba net mirtį sutikti. *Bet mes negalime būti priversti blogai daryti.*

Tad nemeluokim sau.

Paties sau atvirumas ir teisingumas tai vienintelis raktas, kuris atrakins duris į naują, skaistą, gražų gyvenimą.

P. iš V.

Gyvenimas, tai darbo diena; laimingulinksmu būti, reiškia užimtu būti.

Žengi per šį pasaulį tik sykį. Naudo-kis juomi kokių jį randi, bet palik jį geresniu negu rada.

Mes esame pasauliui paskolinti tik trumpam laikui. Neužilgo kiti sėdės mūsų vieto-se ir eis takais, kuriais mes einame. Stengkimės paskui save palikti ką gero.

Geo. Mathew Adams.

J. Paunys.

Piliečiai, bet nepiliečiai.

Daug šimtmečių prabėgo nuo to laiko, kada europiečio akis pirmą kartą pamatė Amerikos aboriginus — Indus. Buvo tai 1492 metuose, kada drąsus jūrininkas — Kolumbas pirmą kartą laivu perplaukė per tą, tuomet, visiems nežinomą, Atlantiko okeaną.

Pirmas susitikimas su europiečiais Indams buvo begalo nuostabus ir nepaprastas dalykas. Per ilgus amžius tie Amerikos pakraščiai, su milžinu, jiems nesuprantamu, vandenynu, buvo regimi ir lankomi. Bet niekadės jie nebuvo matę tokio atsitikimo, koks tada aplankė, kada Kolumbas su būriu savo drąsių jūrininkų apsiereiškė Amerikos pakrašty.

Indai, pamatę baltus žmones, išsykio baidėsi ir šalinosi nuo jų. Tiktai iš tolo, truputį nusiraminę, pradėjo įdomauti, kas per vieni tie atėjūnai. Jie visaip pradėjo manyti ir įsivaizdinti, vienok nežinojo prie kokios nuomonės prieiti—ar jie atėjo jiems gero volijanti, kaipo draugai, ar pikto nešėjai.

Galop jų padavimas jiems padėjo prieiti prie išvados. Pradėjo manyti, kad tie atėjūnai yra ne kas kitas, kaip tik jų senai laukiami iš dangaus žmonės. Priėję prie tos nuomonės, jie labiau įsidrąsino ir pradėjo šaukti kitus brolius ateiti ir pažiūrėti žmonių iš dangaus, tinkamai pasitikti ir priimti. Kaip atėjūnai buvo priimami, mums pasako patsai Kolumbas šiais žodžiais:

“Po to, moterys ir vyrai, maži ir didi, jauni ir seni, numesdami šalin tą iš pradžios turėtą baime, spietėsi mus pamatyti; didelė žmonių minia pradėjo rinktis apie mus, vienai atnešdami valgio, kiti vandens, su didžiausia meile ir begalo geru noru.”

Taigi, matome, kad Indai juos priėmė sulig geriausio jų supratimo, lyg kokius dievus. Geresnio priėmimo nei negalima buvo iš jų tikėtis. Kas privedė juos taip apie atėjūnus manyti, paaiškina mums jų siauras, bet didžiai nepeiktinas, tikėjimas.

Nenuostabu, kad tarp Indų buvo šiokstoks tikėjimas. Faktas, jog tauta, nors jai

reiktų būti ir didžiausioj superstisioj, bus tikybinė. “Niekad” — sako Plutarch’as — “nebuvo rasta tauta be šiokio-tokio tikėjimo.”

Visur, kur tiktai Indai apsisukdavo, visumet buvo apsupti tąja žydinčia gražiausia gamta. Jos mechanizmas, kuotoboliausias surėdymas ir tie Indams nesuprantami apsiereiškimai juos begalo stebino ir kartais net privesdavo prie didelių laimių. Delto tai jie tą, įdomią, gamtą apsupo įvairiomis superstacijomis, kas ir sudarė jų tikėjimą.

Be kitų Induose įsigalėjusių prasimanymų, buvo užsilikęs vienas nuo senų senovės padavimas-tradicija, jog kada nors iš dangaus ateis Teisingas Dievas ir įsteigs savo karaliją. Daugeliui Kolumbas ir buvo tasai senai laukiamas dievas. Tas ir išaiškina, dėlko jie jį taip maļoniai priėmė.

Bet ne ilgai tęsėsi Indų mielas žiūrėjimas į tuos “iš dangaus” atvykusius žmones. Kartus patyrimas jiems atvėrė akis ir jie pamatė, kokio plauko yra tie jų lig šiol gerbiami žmonės. Jiems paaiškėjo, kad tie atėjūnai jų žemėje apsistojo ne dėl jų gerovės, bet kad išplėšus tą, kas yra brangiausia — laisvę, turtus, žemę. Taigi, išpradžių, žiūrėję į baltuosius, lyg į kokius nekaltus avinėlius, dabar pradėjo žiūrėti kaip į plėsuosius žvėris — vilkus. Tada ir pradėjo jie kovą su savo kitados mylimais draugais.

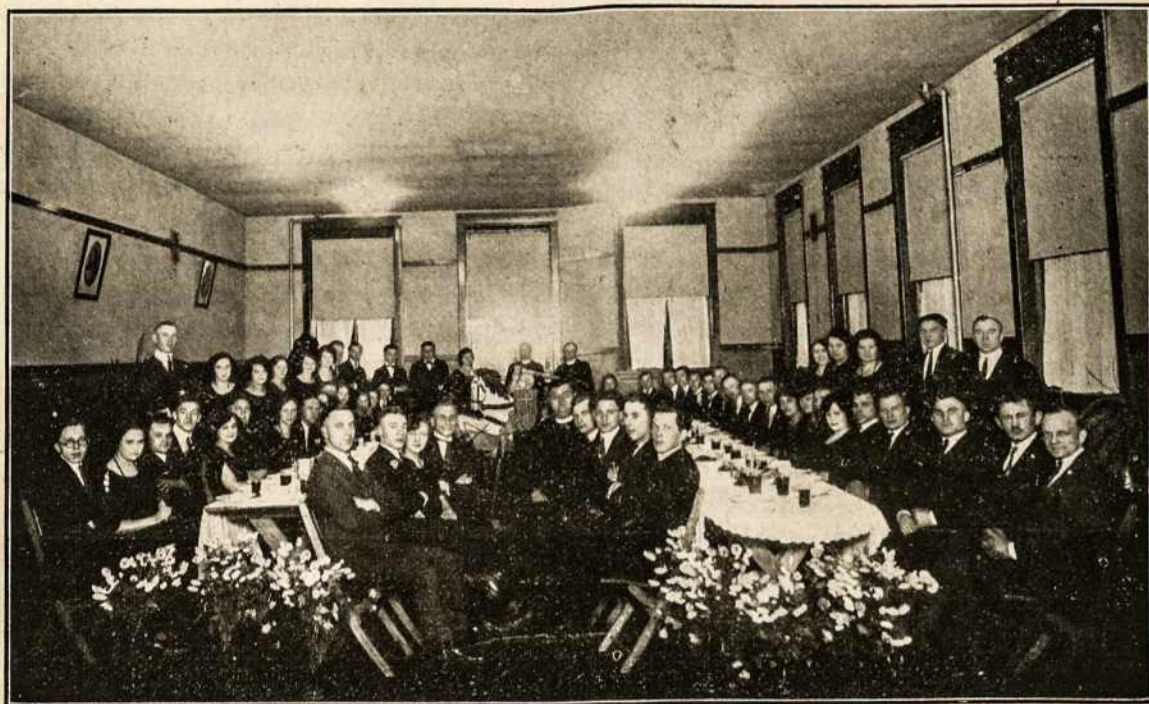
Bet Indai neturėjo tokių ginklų, kokius vartojo europiečiai, delto sunku jiems buvo ir kovoti. Juo ilgiau kovojo, tuo labiau jiems darėsi aišku, kad jų žemėje tvirtai įsigalėjo neišvaromas priešas. Tada pradėjo jie daryti taip, kaip rodėsi jiems geriausia — pradėjo taikoje su priešu gyventi. Užvedė visokių sutarčių ir tt.

Bet ir čia europiečiai Indams pasirodė neištikimi. Visos sutartys europiečiams tik tol turėjo reikšmės, kol labiau neišgalėjo. Įsigalėję jie briovėsi vis gilin ir gilin, tverdami kolionijas, steigdami miestus, užvesdami pramonę ir tt.

Ir, galop, narsūs Amerikos aboriginai

tapo galutinai nuveikti ir išvaikyti po visus jų žemės kampus. Laisvė jiems tapo atimta ir suvaržyta, o visas pakraštis atsidūrė svetimtaučių rankose. Pirmiau Indai buvo Amerikos šeimininkai, o europiečiai atėjūnai. Ant galo europiečiai tapo šeimininkai, gi Indai kaip ir ateiviai.

Istoriniu žvilgsniu pirmieji Amerikos gyventojai turėtų būti šios šalies gryniausi piliečiai. Vienok jie tokiais nėra skaitomi. Jei katras iš jų nori tapti Jungtinių Valstijų piliečiu, tai turi pereiti per tą patį procesą, naturalizaciją, per kurį eina kiekvienas europietis ateivis.

Lietuvos Vyčių Vakarinių Valstijų Apskričio steig suvažiavimo atstovai, Waukegane, Ill.

Posėdžiui pasibaigus parapijos salėje buvo surengta atstovams iškilminga vakarienė. Čia ir buvo nuimta ši fotografija. Viduryje sėdi L. V. V. A. valdyba.

Senapilietis.

Ekskursijos Įspūdžiai.

— Ekskursija! Ekskursija! — Skambėjo kiekvieno vyresniųjų klasių mokinio lūpose dieną, prieš važiuosiant Kaunan, Ūkio Parodon (paroda buvo rugsėjo 10—24, 1922).

Kalbėjo apie ekskursiją ir žemesniųjų klasių mokiniai, bet šie kalbėjo su koku tai piktumu, reikšdami nepasitenkinimo, kad jie negali važiuoti.

Pirmą valandą naktį visi ekskursininkai išvažiuojo iš Mariampolės. Nors ir bloga buvo važiuoti (geriau nei negalėjo būti: apie 20 žmonių prekiniuose žydbrikiuose, o

čia dar plentas, kaip žmonės sako, „išmaltas“ — vienos duobės), bet kiekvienas, turėdamas galvoj „ką tai reiškia jaunam!“, važiuojo linksmas ir smagus.

Naktis tamsi, bet vis tik dar galima buvo matyti baltuojanti plento perspektyva ir medžių gojeliai, kuriuose skendo viensėdžiai.

Iš pradžių kiekvienam vežime buvo girdėti sutartinė. Kartais ją pamainydavo klegės ir linksmas juokas, bet po kelių valandų miegas pradėjo ekskursininkų akis merkti. Taip pamažu visi ir nurimo. Tik lai-

kas nuo laiko pasigirdavo trumpų kalbų atbalsiai.

Aš miego nenorėjau ir, tylos supamas, paskendau svajonėse, kurias, laiks nuo laiko, ardė nemielaširdingi vežėjo kirčiai ir niūkčiojimai arkliams.

Privažiuojam viensėdį — pasakos karaličio rūmai aptraukti slepiningu ūku...

Iš tarpo debesų pasirodė baltas mėnuo ir balzganais savo spinduliais apšvietė žemę, o ji, ūku apsidengusi, tartum slepias nuo tosios mėnulio šypsėnos.

Pradedu snausti... Sapnuoju...

Štai atsiduriu puikiuose marmuro rūmuose. Didelė salė. Šviesu, linksma, jauku... Geriuos aukso rymiais, karžygių paminklais... Einu toliau — kita salė, puikėsnė už pirmąją. Brangūs akmenys, gintarai blizga, žeri... Mane patinka puikios nimfos. Paima ant rankų ir niūniuodamos neša kaž kur toli, toli... Noriu priešintis, nesugebu nei žodžio ištarti, nei krustelėti... Siūbuoja ir neša, neša... Štai atneša ties kokiomis tai šilkinio rūko durimis, praskleidžia ir liepia įeiti. Nimfos išnyko. Įėjęs pamatčiau dar gražesnę nimfą — visų nimfų karalaitę. Sėdi gintaro soste, brangumynais pasipuošusi...

— Nuū-u! Yyyy!.. — pasigirdo vežėjo balsas, kuris pažadino mane iš miego ir išblaškė gražųjį sapną.

Vėl viskas nurimo, vėl sapnuoju...

Ir vėl matau tą karalaitę. Ji maudosi tyrosoje ežero bangose, o nimfos aplinkui ją žaidžia.

Smarkus vežimo truktelėjimas pažadina iš miego, išvaikė sapną. Buvome atvažiavę Vilkaviškin. Pasigirdė vėžkai arklius ir nuvežė mus į stotį. Pradėjo švisti. Suėję vagžalan papusryčiavome. Neužilgo atėjo traukinys ir išvažiavome tiesiog Kaunan. Vagonuose ekskursininkų tarpe skambėjo dainos ir kalbos, kurie susiliedami krūvon, darė kaip ir truksmą.

Pilviškiai... Nebetoli ir Kaunas, nes jau pervaziavome pirmą Jėsios tiltą. Kad ir nuvargome bevažiuodami žydbrikiiais, kad ir labai norėtusi snūstelėti, bet panorama kalnuotų Jėsios pakrančių savo gražumu neleidžia galvon nei minties apie miegą.

Štai jau ir Kaune. Išlipome iš vagonų ir sustojome plačioj platformoj. Duota dvi valandi "atostogų" — dešimtą valandą buvo įsakyta susirinkti ties Įgulos bažnyčia.

Vytauto prospektu, kuris veda nuo stoties miesto gilumon, nuleipkavau Laisvės Alėjon. Norėjau atlankyti savo gimines, bet, kadangi jie gana toli gyvena, bijodamas pasivėlinti, nėjau ir kiek pažioplinėjęs Laisvės Alėjoj nuėjau Įgulos bažnyčios aikštėn. Neužilgo susirinko visi ekskursininkai ir nuėjome Ūkio parodon, kuri buvo Vytauto kalne. Trečią valandą visi ekskursininkai turėjome susirinkti ties Įgulos bažnyčia — rengėmės eiti Karo Muzėjun.

Taip ir buvo: paskirtu laiku traukėme Muzėjun.

Susirinkome jo kieme, pasižiūrėjome armotų ir laukėme, kas bus toliau.

Staiga atsidarė Muzėjaus durys ir pamatėme joje trimituojantį kareivį. O, tas trimito balsas!.. Kaip jis mano vaizduotėje sukelia senovės vaizdus! Rodos, matau prieš save pilaitę, o josios kuore sargybinis trimituoja, gal skelbdamas apylinkei priešą pasirodžiusį... O to trimito balsas lekia, atsimušą ausysna, suskamba aidu ir kaž kur dingsta... Tai kviečia mus į Muzėjų. Suėjome vidun ir žiūrime. Ko jame nėra išstatyta. Čia didžiųjų Lietuvos kunigaikščių: Mindaugio, Olkirta (Algirdo), Vytauto, ten įžymiųjų mūsų veikėjų — Basanavičiaus, Kudirkos paveikslai, kitur atmintis mūsų didvyrių, paguldžiusių galvas už Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę. O to Muzėjaus siela, gerb. generolas Nagevičius, kiekvieną dalyką mums aiškino. Paskui supažindino su Muzėjaus Garbės Sargyba — keliais kareiviais invalidais — ir, tarp kit-ko, pasakė kad ir mes, ištikus pavojui Tėvynei, turime imti pavyzdį iš šių garbingų Lietuvos vaikų — ginti ją iš paskutinųjų, nesigailint nei savo sveikatos, nei gyvybės. Paskui pakviesta Muzėjun Dr. Jonas Basanavičius, kad galėtume jį nors pamatyti, kaipo tautos žadintoją, nes gal neilgas jau jo amželis... Kuopuikiausiai vaizduojus raukšlėtą jo veidą, žilus plaukus, sunkią eiseną ir malonų pasisveikinimą; atsimenu ir vieno mūsų mokytojo (V. Kasakaičio), visų mūsų vardu, sveikinimą

garbingam seneliui, atsimenu ašaras, pasirodžiusias jo veide... Ištikro, graudu buvo garbingam seneliui atsiminti tuos laikus, kada jisai, persekiojamas, kūrė bundančiai Lietuvai laisvės pamatus, o dabar... kada tuose pamatuose stovi šimtai tvirtų "ąžuolų" jaunimo... O, koks didelis džiaugsmas išvisi tai, ką ilgus metus sieki!

Vėliau vienas Muzėjaus Garbės Sargybos sargybinis padainavo keletą senobinių dainelių pritardamas joms kanklėmis, kas begalo mane žavėjo. Vaikščiотum ir vaikščiотum po tokią tautos šventyklą, žiūrētum ir nenubostų žiūrėti į sutrauktas brangias atminimų liekanas. Bet reikėjo apleisti, nes 7 val. turėjome išvažiuoti iš Kauno.

Begalo malonaus įspūdžio padarė taisy atsilankymas Karo Muzėjuj, sužadindamas Tėvynės meilės ir jai pasišventimo jausmus.

Susirinkome vagžalan. Pusvalandį palaukus atėjo traukinys ir iškeliavome namo, kupini geriausių įspūdžių, kurių gavome laikinojoje mūsų sostinėje.

Nebuvo girdėti dabar to trukšmo, kuris viešpatavo kiekvienam vagone, iškeliaujant iš Vilkaviškio, nes miegas lindo kiekvieno ekskursininko akysna.

Štai ir Vilkaviškis. Išlipome iš vagonų, susėdomė vėl tuosna pačiuosna žydų brikuosna ir pasileidome Mariampolės link.

Pasiekėmė Mariampolę.

Bokšte mušė keturias ryto. Miegas vigus glamonėjo. Išsiskirstėmė į namus. Atsiguliau lovon, bet užmigti, kad ir didžiai nuvargęs, greitai negalėjau. Gražiausi įspūdžiai iš ekskursijos ilgai, ilgai nedavė akių sumerkti.

—x—

Miško Bronius.

Mylėkimės broliai.

Mylėkim, broliai, brangią šalį;

Mylėkim ją visi karštai!..

Mylėkim, kolei meilė gali

Širdyje mūsų kilt aukštai.

Kilti prie aukštų idealų,

Kilti ne žodžiais, bet darbais,

Žavėt širdis, tegu nešala

Šaltais storais žiemos ledais.

Iš mūsų Centro.

TAUTOS FONDAS IR KATALIKAI STUDENTAI-ĖS.

Kaip gražiai vystosi Tautos Fondo darbas katalikų studentams ir studentėms šelpiti, parodo šios skaitlinės.

Iki šių metų T. F. šelpiami 15 studentų baigė aukštuosius mokslus. Iš jų 2 Amerikoje, 12 Šveicarijoj, 1 Vokietijoje. Mažne visi jie gavo daktaro laipsnius. Šiais metais tikrai baigs mokslus 6 studentai, o gal ir 10.

Šiais metais Tautos Fondo stipendijomis naudojasi jau 43 studentai. Sulig mokslo šakų ir lyties, jie skirstosi šiaip:

Filosofų vyrų—4, merginų—6; viso—10.
Teisininkų vyrų — 8. Komersantų vyrų —4.
Istorikų vyrų — 2, merginų — 1. Viso 3.
Gamtininkų vyrų — 3. Pedagogų merginų — 1.
Medikų vyrų—1. Agronomų vyrų—1
Dailininkų lipytojų vyrų — 1. Dailininkų tapytojų merginų — 1. Dailininkų arkitektų vyrų — 1. Filologų geografų — 1, literatų vyrų — 2. Muzikų vyrų — 1. Ekonomistų vyrų — 1. Chemijos inžinierių vyrų — 1. Sociologų merginų — 1. Matematikų vyrų — 1. dar nesužinota vyrų — 1. Viso vyrų — 31, merginų — 12. Iš viso 43 mokiniai.

Tautos Fondo šelpiami studentai eina mokslus šiuose miestuose:

Lietuvoj, Kaune — 15; Šveicarijoj, Friburge — 9; Amerikoje — 6; Italijoje, Romoje — 3; Vokietijoje, Munsteryje — 3; Vokietijoje, Halleje — 2; Vok., Leipzige — 2; Vok., Berlyne — 3.

Jų tarpe dvasininkas 1 (Šveicarijoj), pasaulinių — 42. Jeigu atsiminsime, kad tie 43 asmenys — tai rinktinės mūsų pajėgos, kad jie pilni prakilnaus idealizmo, kad jiems aukštus mokslus išėjus, Lietuva netrukus pajus jų naudingą darbo įtaką ir svarbą—mums bus aišku, kad el ta gražiai pradėtą darbą turime visomis pajėgomis varyti pirmyn.

Kolionijų darbuotojai, organizuokimės ir tarkimės, kaip geriausia mūsų kolionijoje tas darbas sutvarkyti, kad iš jo būtų kuodaugiausia naudos.

Neatsidėkime ant kitų, nelaukime, kad kas mus garbingai į tą darbą kvieštų. Kas tik jaučiame savo širdyse šventos ugnies kibirkštį, patys pasiprašykime įgaliojimų, kvitų knygučių ir eikime šventos idėjos apaštalauti, katalikų moksleivių skaičių dauginti.

Gal kai-kam mesis į akis, kad permažas nuošimtis Amerikos studentų šelpiama. Tautos Fondas norėtų sušelpiti jų kuodaugiausia. Nei vienam, kurs iki šiol kreipėsi, nebuvo dar atsakyta, jeigu tik kandidatas buvo imanomas (Europos studentams statome kiek didesnių reikalavimų, kai dėl jų mokslo tinkamumo, nes ten yra labiau iš ko rinkties). Kodėl tiek maža kreipėsi? Į tai reikėtų atsaky-

ti, kad arba Amerikos lietuviai studentai turi iš ko eiti aukštesnius mokslus ir paramos nereikalingi, arba jų nėra. Šiaip ar taip, tas faktas bene parodo tikrai, kad mūsų vietinio jaunimo tarpe, palyginamai, mažas yra nuošimtis tokių, kurie turėtų šventą troškimą siekti aukšto mokslo, kad didžiama tenkinasi gal biznio, uždarbių idealais, o tam juk nevisada aukštesnis mokslas reikalingas. Yra čia dvasios stipruolių, kurie ir bedirbdami sugeba išeiti aukštus mokslus. Jų, tiesa, nedaug. Garbė ir pagarba jiems. Tačiau vis dėl to mūsų tėveliams, vadams ir auklėtojams prieš akis stovi didelis darbas — raginti ir lengvinti jaunajai kartai siekti aukštesnio mokslo.

Fed. Sekr.

Mazosios Lietuvos Seimo Deklaracija.

Mažosios Lietuvos Gelbėjimo Komiteto skyrių Seimas Šilutėj sausio mėn. 19 d. vienbalsiai priėmė sekančią deklaraciją:

Mes, viso Klaipėdos Krašto rinkti Vyriausiojo Gelbėjimo Komiteto Mažosios Lietuvos skyrių nariai ir Krašto politinių ir ekonominių organizacijų atstovai, šiandien sausio 19 d. 1923 m., suvažiavę Šilutėje į visuotinąjį Seimą, Krašto gyventojų daugumos vardu su gilia pagarba lenkiame savo galvas prieš Mažosios Lietuvos išvaduotojų savanorių karžygius, kurie liejo kraują ir žuvo už mūsų krašto vienybę. Taip-jau sveikiname besiorganizuojančią mūsų Krašto savanorių kareiviją, pasiržusią ir toliau ginti Krašto gyventojų valią.

Tvirtindami ligšiol padarytus Vyriausiojo Mažosios Lietuvos Gelbėjimo Komiteto žingsnius, vaduojant ir naujai tvarkant kraštą, reikdami jam giliausios padėkos ir pasitikėjimo, viso teisingojo pasaulio akyvaizdoje iškilmingai skelbiame:

1) Vienbalsiai nutarėme prisijungti prie Lietuvos Respublikos autonominės dalies teisėmis, tuomi pasilaikydami pilną savivaldybę šituose reikaluose: tiesioginių mokesčių ir akcizės, kultūros ir tikybos, teismo, žemės ūkio ir girių, socialės apsaugos ir visokių kitų vidaus reikalų, kaip tai atsikartotinai yra pareikšta Mažosios Lietuvos organizacijų ir patvirtinta Lietuvos St. Seimo nutarimu iš 1921 metų lapkričio 11 dienos.

2) Vyriausiam Mažosios Lietuvos Gelbėjimo Komitetui pavedame daryti visa kas reikalinga, idant šitas prisijungimas kuogeriausiai įvyktų ir jūridiniai santarvės ir kitų valstybių būtų pripažintos.

3) Mes kreipiamės į Lietuvos Respublikos valdžią, prašydami Išreikštos krašto valios vykinimą, visais būdais paremti, pirmoj eilėj teikiant militarinės ir finansinės pagalbos.

4) Vyr. Maž. Liet. Gelbėjimo Komitetą ir toliau įgaliojame būti mūsų Krašto vyriausia atstovybe.

5) Vyriausiam Maž. Liet. Gelbėjimo Komitetui pavedame trumpiausiam laike sudaryti Klaipėdos Krašte Tarybą iš esamųjų šio krašto vyriausių organizacijų ir grupių atstovų.

Šitą nutarimą pasirašo visi M. L. G. komitetai, pirmininkai ir šiaip dalyvaujantieji Seimo atstovai. Seka 77 parašai.

Jėzaus Kančios Seserys arba Pasionistės

Mūsų prietelių raginamas ir net per laikraščius užklaustas apie Jėzaus Kančios Seserų arba Pasioniščių organizavimą, stengsiuos nors kiek apie jas informuoti.

Jėzaus Kančios Seserų organizavimas nors pamažu, vienok, ačiū Dievui, eina pirmyn. Būrelis lietuvių pasiaukėjo mūsų lietuvių vargdienių naudai darbuotis ir dabar rengiasi prie vienuolinio gyvenimo. Daug kitų mergaičių laukia progos įstoti į vienuolyną, nes dabar neturime gan vietos, kad jas priėmus. Ateinantį pavasarį manome, jog galėsime ir daugiau kandidačių priimti. Motiniškiems namams arba noviciatui jau turime išrinkę labai gražią vietą, arti Scrantono ir, jei gausime reikalingos piniginės paramos, neužilgo tą vietą nupirksime. Vėliaus stengsimės vienuolino šakas įsteigti ir kitose lietuvių kolonijose, kur tik bus jos reikalingos.

Jėzaus Kančios Seserų gyvenimo tikslas.

Jėzaus Kančios Seserys užsiims gailestingais darbais, neš dvasišką ir kūnišką pagelbą, kur tik vargas ir nelaimė slėgs mūsų vientaučius. Jos užsiims užlaikymu našlaičiams ir senelėms prieglaudos namų. Stengsis įsteigti technišką mokyklą mergaitėms. Jėzaus Kančios Seserys ves mergaitėms darbininkėms skiriamus namus, taip-pat ir toms, kurios trokšta tikrai dievotai gyventi, nori Dievo tarnybai ir labdarybei pasiaukoti. Gyvenančios po Seserų vadovystę mergaitės, turės progos pasidaruoti artimo naudai, galės padėti Seserims prižiūrėti senelius ir užsiimti visokiais kitais mūsų vientaučiams naudingais darbais. Trumpai sakant, mūsų tikslu yra suorganizuoti organizaciją po Seserų globa, kuri paduotų gailestingą ranką visiems tiems, kuriuos slėgs vargas ir nelaimė, nušluostytų ašaras seneliams, kurie netur giminių nei prietelių savo senatvei praleisti; priglautų našlaičius ir apsaugotų juos nuo patekimo į valdžios arba protestonų rankas, kur jie žūtų tikėjimui ir tautai; rūpintųsi taip-gi ir mokiniu vaikų mokyklose, jei bus reikalo, bet tą darbą stengsimės palikti kiek galėdami Šv. Kazimiero ir Šv. Pranciškaus seserims.

Nėra reikalo išrodinėti tokių įstaigų naudingumą mūsų tautai, ypatingai mūsų laikais, kada visi matome didelį tokių įstaigų trukumą. Jau keili metai atgal, pamatę jų reikalingumą, pradėjom darbuotis Jėzaus Kančios Seserų įsteigimu. Darbavomės iki šiol tyliai, nes pirma norėjom pradžią padaryti, o paskui visuomenę paskelbti.

Čia turiu priminti labai nemalonų dalyką, liečiantį Jėzaus Kančios Seseris, tai gandai, būk Seserys organizuojasi amerikonų naudai. Ištikrųjų, negalima suprasti, kokiū būdu ir iš kur galėjo tokios nesąmonės atsirasti, kad lietuvaiteis organizuotųsi amerikonų naudai. Išrodo, jog tai būtų blogos valios žmonių prasimanymas, kad visuomenės akyse diskreditavus šį svarbų mūsų tautos darbą. Bet nėra pamato manyti, kad tokie žmonės galėtų atsirasti. Vienatiniiai dalyką galima išaiškinti tuo, kad tos kalbos atsirado tik per klaidą. Bet tos kalbos yra labai skaudžios seserims, toms tikroms Lietuvos tėvynainėms, kurios apleido pasaulį, ap-

leido savo tėvelius ir visą savo gyvenimą paaukojo vientaučių naudai. Dar skaudžiau yra tiems, kurie jau per kelis metus darbuojasi šitų Seserų organizavimu, kurių sunkų darbą tautos labai taip neteisingai smerkia. Lai jiems Viešpats atleidžia.

Galį būti, kad tos kalbos atsirado delto, jog Jėzaus Kančios Seserys dabar pas anglikes būna ir anglikės jas mokina. Bet tie, kurie taip manytu, tur atsiminti, jog ir seserys Kazimierietės pas tas pačias anglikes mokinosi pirm negu įsteigė savo vienuolyną. Vienok Seserys Kazimierietės nepaliko anglikėmis. Taip-gi nėra baimės, kad ir Jėzaus Kančios Seserys paliktų anglikėmis.

Norėdamas supažindinti su pradžios darbu, te leista bus man štai kas pasakyti: pirmiausia buvo manyta įsteigti Seserų Domininkonių lietuvišką šaką ir tuo tikslu dabartinės Seserys Pasionistės buvo įstojusios pas seseris Domininkones, Brooklyn, N. Y. Bet kada pasirodė, jog Seserų Domininkonių vyriausybė yra priešinga lietuviškos šakos steigimui, nors jau buvo priėmusios Domininkonių abitą, viską metusios padėjo organizuotis sulig dabartinio plano, kad be jokios abejonės galėtų būti lietuviškomis seserimis ir galėtų savo vientaučių labai darbuotis. Argi tad geresnio dar reikia įrodymo, jog Jėzaus Kančios Seserys arba Pasionistės rengiasi būti lietuviškomis seserimis ir darbuotis tik lietuvių naudai.

Tai gi, jeigu ligšiol kas turėjo klaidingą nuomonę apie Jėzaus Kančios Seseris, dabar ją atitaisys, ir tos kalbos, kurios mus visus skaudžiai užgauna, išnyks. Gi tu, kurie supranta mūsų darbo svarbumą ir naudingumą, prašau pagelbėti, kad kuogreičiausia galėtume savo tikslą pasiekti.

Tėvas Alfonsas Maria, C. P.

— x —

Elegija

Jau išpuošė dangų žvaigždučių pulkai,
Jos visos linksmutės, vienodos,
Kodėl man vaidinas atšalę kapar,
Ir nykūs šešėliai vien rodos?

Skaitau žvaigždžių knygoj rašytas raides,
Surandu eiles slepiningas;
Jų ugnimi nutrinsiu vargo žymes
— Krūtinės kančias sopulingas.

Apkalsiu valią geležies grandiniais,
Kad nepaviliotų ją žemė
Ir eisiu nestodams erškėčių keliais
Į šalį, kur šviečia žvaigždėlė...

Į šalį, kur drebandi gilūs skliautai,
Kur žvaigždžių žiba aureolė
Ir toj berybėj išsitiesę sparnai
Nuneš, kur pasibaigs karionė.

Dramos Sekcija.

Vincų Vincas.

Istoriniai paveikslai.

(Siužetas skolintas).

I.

(Aplinkui miškas. Viduryje scenos guli apie 10—15 šarvuotų senovės Lietuvos kareivių. Vienas iš jų—sargybinis rymo durtuvu pasirėmęs, retkarčiais apsižvalgo, atyžiai pasiklauso. Staiga danguje pasirodo žara. Lyg nusigandęs sudreba sargybinis ir paėmęs prie šono kybantį ragą pučia jį. Visi atbunda).

Vadas. Kas tai yra? (į sargybinį). Ką reiškia tasai nepaprastas ženklas?

Sargybinis. Štai, vade, pažvelgki vakarų pusėn, ten šaukia pagelbos.

Vadas (karštai). O dievai! Kas-gi tad yra per laikai?! Sugrįžęs iš karo nespėjau nei pasilsėti — ir vėl karan!.. (neramus vaikščioja) O, prakeiktieji kryževiai, aš jums parodysiu ką tai reiškia ginklas lietuvių rankoje!.. Ilgai minėsite jūs mane!.. (į sargybinį). Pūsk ragą, šauk tarnus, laikas skubėti pilin; pakaks medžiot... (Sargybinis pučia ragą) Neramūs laikai. (vaikščioja). Poilsio niekadės nebematyt... Kas-gi bus, o, dievai?!... Kam žudote brangiosios tėvynės sūnus, kam drumsčiate josios laimužę?!... O, dievai, argi jau mes taip nusikaltome jums, — kam tosios bausmės?!... (vienam kareiviui) Rumbaude, kuogreičiausia surinki 20 vikriausių raitininkų ir įsakyki, kad tuojaus jotų — šauk vyrus draugus, šarvuotus, stiprius. Tik kuodaugiau tikrųjų milžinų, Lietuvos sūnų!..

Rumbaudas. Klausau vade! (greitai išeina).

Vadas (į besirenkančius kareivius). Vyrai! Gal jūsų aštrūs kalavijai pradėjo rūdyti, eikim juos šveisti į kryževius piktus. Tik drąsiai, vyrai, pulkim priešą — parodykim, kad esam lietuviai, o nevargins jie mūsų tėvynės. Dabar-gi skubėkim pilin (įeina

Rumbaudas) gal broliai laukia pagelbos greitos. (į Rumbaudą). Dabar įsakyk tarnams surinkti užmuštųjų žvėrių kailius ir paslėpti miške, o mes prie žirgų ir kovon!.. Tik, vyrai, atsiminkite, kad jojame kovon ne su beginkliais rusais ir bailiais lenkais, tik su žiauriausiais kryževiais. Nebijokite jų žibančių šarvų ir nebėgkit iš kovos lauko, o priešą tikrai nugalėsime — pasiliks tėvynė lasva! Juk ir patys gerai žinot — jau nebepirmas metas jie vargina mūsų šalelę, ir ne vieną mūsų brolių ar belaisvėn paėmė ar kovoj nuzudė — atkeršykim už viską dabar mes jiems! Ar ginsit vyrai Lietuvą—tėvynę, kaip jūsų protėviai gynė?

Visi. Ginsim Lietuvą—tėvynę iki paskutinio kraujo lašo!

Vadas. Tad sušukim tris kart garbingą valio.

Visi. Valio! Valio! Valio!

Vadas. Valio laisvoji Lietuva! Valio Gediminas didvyris!

Visi. Valio laisvoji Lietuva! Valio Gediminas!

Vadas. Laiminkite mus galingi dievai!

Visi. Su Kovo pagelba nuveiksime priešą!

Vadas. Dabar prie žirgų ir—pilin! (visi išeina, už scenos girdėt dainuojant kas kart vis toliau: "Mes Lietuvos jaunuomenė").

Uzdanga.

II.

(Scena: miškas. Vidury ir dešinėje keli kelmiai... Įeina trys studentai laikraščių ("Aušros") maišais nešini).

I Studentas. (įėjęs sustoja, apsišalio; draugams:) Vyručiai, gal pasilsėsime čionai — tokia puiki vietelė?..

II ir III Studentai. Taip, taip jau metas pasilsėti.

I Stud. Tad sėskime, broliai (visi sėdasi ant kelmų).

II Stud. Ilsėdami juk galim pasiskaity-

ti ir "Aušrą". Ak, čia mus maskoliai, tai tikriausiai neras — juk čia pati Sunskagirės giūduma; Mariampolė toli, suuost nesuuos...

III Stud. (imdamas skaityti "Aušrą"). Gal ir tavo tiesa, brolau, bet skubėkim skaityti, juk laikas toks brangus!.. (*visi skaito*).

I Stud. (kiek laiko skaitęs atsikelia, neramiai vaikšiodamas pats sau:) Kas-gi bus: visur suėmimai, žudymai, kratos, ištrėmimai... o pagaliau ir... kartuvės... O už ką-gi? Kuo-gi kalti mes lietuviai? Ar mes kalti, kad mylime savo gimtąjį kraštą, protėvių kapus, savo kalbą? Ne, mes už tai nekalti... O mylės kiekvienas žmogus savo gimtinę — tas įstatymas pasaulyje buvo ir bus! Veltui prakeikti maskoliai stengias tai amžinai išbraukti iš lietuvių širdžių, jiems tai nepavyks, ne, niekad nepavyks!.. Kiek jau jie mūs nekaltų brolių nužudė, o kiek dar pūsta Sibiro kalėjimuose, o kiek dar pus ir žus... Gal, ne šiandien, tai rytoj ir mus tas pats likimas laukia: geležiniai pančiai, drėgnas ir tamsus kalėjimas, šaltasis Sibiras...

III Stud. (perskaitęs atsistoja; girdėjęs paskutinius I Stud. žodžius:) Taip, brolau!.. Gal, ne šiandien, tai rytoj ir mes žūsim už brangią tėvynę, bet dabar tai visa pamirškim (*abudu vėl sėdasi užsimąstę*).

II Stud. (perskaitęs atsistoja). Na, bet pakaks jau poilsio — juk laikas brangus; praėjusi valanda niekad nepagrįsta; tad imkime vėl "Aušrą", neškime toliau ir švieskime tamsias šiaudų bakūžėles, tamsius užkampėlius tėvų šalėlės (*kiekvienas dedasi savo naštą ant pečių ir eina kairėn*).

Rusų aficieris. (iššokdamas iš kairės pusės su 4—5 kareiviais). O prakeiktieji, bet-gi aš jus sučiupau! (*tuo laiku pirmasis Studentas metasi bėgti*). Stoi! Stoi! (*aficieris iššauna į bėgantį Studentą, bet nepataiko*). Pabėgo.. (*piktai į kareivius*). Greičiau jūs, šungalviai, surakint šituos geležiniais pančiais (*kareiviai rakina*), vienas lik prie jų, o kiti — paskui mane! (*išbėga ton pusėn kur nubėgo I-sai Stud.*).

Kareivis (pasityčiodamas). Surakinkit retėžiais ir dar: vienas lik prie jų, o kiti — paskui mane, girdi, šungalviai. Na, susilauksi tu, aš tau duosiu šungalvius; pamatysi, užversi tu kada kojas nuo mano gink-

lo... "Čert poberi", perdaug jau aš sau leidiu, dar šitie gali išduot (*paspiria koja praeidamas vieną Studentą*).

Aficieris (pasirodo iš dešinės pusės su kareiviais, atvaro I Stud.). Bet-gi sugavau šitą žaltį (*vaikščioja neramus*). Ogi ir smarkūs jūs, mano šungalviai! Negailėčiau "eibogu" po stikielių užfundyt... už tai man bus "činas" aukštesnis (*kareiviai persižvelgia tarp savęs*). Bet kur jis dėjo prakeiktųjų laikraščių maišą?.. Rodos dar neatšalusiomis nusekiau pėdomis — jau laikraščių nēr... Nors tu jį užmušk, o nesako kur... (*iširdęs į Studentą*). Kur dėjai tu... kur dėjai prakeiktasis laikraščius... tu kontrabandninke!.. (*pauza, aficieris vaikšto piktas*). Sakyk, nes nudėsiu kaip šunį!

I Stud. Žudyk, aš tavo valioje! Bet nemanyk, tamsybės verge, sulaikyti naują kilimą...

Aficieris. Štilk! Tuojaus nudėsiu!.. (*pagrūmoja kumštimi*).

I Stud. Žudyk, žudyk!.. to laukiu... Senai jau aš trokštu tapti mylimostos tėvynės karžygiu... Žudyk! — man mirtis nebaisi... (*pauza*). Greičiau gi, ko lauki?

Aficieris (be galo iširdęs). Jei tu man neštiksi, liepsiu tave ir tavo draugus čia pat po šaka pakabinti (*įsiutęs laksto po sceną*). Ho... ho... aš... aš aficieris... o kokio susilaukiau vardo... aš... ištikimai tarnaujans carui ir... ir... ho... vergo... tamsybės vergo vardą gavau. Ir nuo ko... nuo ko... O nedovanosiu... (*į kareivius*) Pakarkite juos!..

I, II ir III Stud. Gyvuok tėvynė, už tave mes guldome galvas! (*kareiviai nerangiai imasi darbo*).

Aficieris (nebesitverdama iš piktumo daužosi po sceną it liūtas) Greičiau! greičiau po šaka!.. Kraujo! Kraujo!..

Uždanga.

III.

(*Scena: paprastas kambarys. Viduryje stolas, už stalo sėdi vaikinai, jo veidas visiškai ramus. Tolumoje girdėti armotų šūviai*).

Vaikinas (ramiai). Ak, tai armos girdėti, taip ilgai nesiliauja kova (*lyg su baime*). Ir vis, tartum, arčiau... (*scenon įei-*

na šlubuodamas šių laikų Lietuvos kareivis, viena ranka laiko šautuvą, kita laiko užspaudęs krūtinėje žaizdą; matyti sunkias kraujai; sunkiai alsuoja).

Vaikinas (nustebęs). Tu buvai mūšy?

Kareivis (sunkiai sėsdamasis už stalo). Taip, brolau! Išgirdęs žūstančios tėvynės balsą ėjau ją gelbėti... Mane sužeidė, daugiau nebegaliu... ak, jau artinas mirtis... (pauza). Brolau, lietuvi! Ko sėdi ramus? Ar negirdi tėvynės balso — ji šaukia tave, verkdamą šaukia... eiki padėk jai prisikelti iš miego, padėki jai sutrupinti vergijos pančius...

Vaikinas. Eiti kovon? — Oi ne, baisu... juk gali užmušti... (staiga scena raudonai nušvinta).

Kareivis (kas kart vis sunkiau alsuodamas) O, broli!.. Ar-gi nematai gaisro, tai tavo brolių bakūžės dega... eik, skubėk, gelbėti brolius savo, tėvynę nuo priešų apgink!..

Vaikinas. Gal eičiau... Bet bijau, juk gali užmušti, o aš dar toks jaunutis... (Scenon įeina Gediminas).

Gediminas (šarvuose, apsisupęs raudonu ploščium) O laikai! Lietuvis bijo eiti kovon už tėvynę... Man kapuos neramu, mane iš kapo kelia verkiančios tėvynės balsas... mano ainis bijo eiti kovon?!... Ei, buvo laikai, tėvynė kaip rožė žydėjo, bet gynė tada ją drąsiai visi... Prakeiktas būk amžiais tėvynės išgama, negirdįs jos verkiančio šaukimo pagelbon! (eina nuo scenos).

Vaikinas. Gedimine, palauk! Palauk! Man tavo prakeikimas baisus... O, išgirdau tėvynės balsą, (Gediminas atsisuka, sustoja). Einu gelbėti viengėnčius. (Ima nuo alps-tančio kareivio ginklus, kepurę ir išeina. Kareivis miršta. Gediminas išeina ton pusėn, iš kur atėjo).

Uždanga.

Bibliografija ir Kritika.

TRUMPA APOLOGETIKA. Parašė kun. Pranciškus Bučys, M. I. C. Pust. 220. Chicago, Illinois. Spauda "Draugas" Publ. Co., 2334 So. Oakley Avenue, 1922.

Krikščionijos mokslas dalinasi į tris dalis. Pirmutinė dalis, vadinama dogmatinė, aiškina įvairias tikėjimo dogmas arba tiesas, į kurias turime tikėti; antroji, tai moralė dalis, kuri dėsto dorą bei išrodo tuos Dievo paliepimus ir Bažnyčios įsakymus, kuriuos krikščionys privalo pildyti. Tiedvi dali stovi ant Dievo apreiškimo. Trečioji dalis, vadinama apologetinė arba apologetika, gvildena tikėjimo ir doros pagrindus gamtiniu žmogaus protu arba proto ir istorijos argumentais, kumet anose dviejuose visus klausimus išriša Šv. Raštas arba Dievo pasakymas.

Kun. Pr. Bučys labiausia prityręs mimose srityse, nes per ilgus metus išguldinėjo tuos sunkius dalykus. Tad-gi galėjo daug ko patiekti mums lietuviams. Bet, didžiojo karo metu, išvažiuodamas iš Rusijos,

negalėjo išsivežti nei užrašų, surinktų per keliolika metų nei pasiimti reikalingų knygų. Tačiau, čia Amerikoje, kad ir buvo ap-sunkintas įvairiais sunkiais darbais ir trukšmingomis pareigomis dėl Tėvynės labo, o vis-gi davė lietuviams svarbios ir brangintinos literatūros. Jo "Trumpa Apologetika" tai didžios vertės ir mokslo knyga. Toje srityje tokio prašmatnaus veikalo lietuvių literatūra dar neturėjo. Tatai, jo susilaukus, reikia tik domėtis ir pasinaudoti.

Einant gi ieškoti tiesos kame nors, pirmiausia reikia arčiau pažinti, kas tai yra tiesa. Delto ir kun. Pr. Bučys, kaipo įžangą į Apologetiką, įdėjo mokslo raštą apie Tiesą. Paskui sistematiniu būdu pradeda įtikinančiai aiškinti apie Dievą, Tikyba, Jėzų Kristų ir Bažnyčią. Kiekvieniame tų padalinimų skyriuje autorius tiksliai ir nuodugnai suranda atsakymus užbrėžtiems klausimams. Parodžius, kad bažnyčia neklaidingai skelbia iki šiol Kristaus mokslą, dar labai naudinga yra žinoti, iš kur Bažnyčia ima Kristaus tiesas skelbdama jas

žmonėms. Ir randame, kad tai yra Šv. Raštas ir Sv. Tėvų padavimas. Abu vadinasi tikėjimo šaltiniais. Taigi, gale apie juodu duoda perskyrimą lyg priedą prie Apologetikos.

Savo dienoje susiduriame su daug tikėjimo priešų, kurie atmeta Šv. Raštą, kaip Dievo apreiškimą. Tad-gi yra gyvas reikalas ginti mūsų tikėjimą kitokiomis priemonėmis, su kuriomis ir jie sutiktų. Vienatinis ir prieinamiausias būdas tai proto argumentas ir istorija. Priešas negali nuo jų atsisakyti. Turi pripažinti tokią argumentaciją. O tokia ir randasi kun. Pr. Bučio "Trumpoje Apologetikoje" bei Katalikų Tikėjimo apgynime. Ištisame veikale autorius rįžasi ne tiek suklupdyti priešą, kiek išrodyti tikėjimo pagrindus ir tuo įtikinti jį proto ir istorijos argumentais.

Veikalas mokslingai parašytas, sistematingai suskirstytas ir atspaudintas ant gražios, slidžios popieros. Tik korektūra nerūpestingai atlikta. Tas jau ne retenybė Amerikos lietuvių spaudoje. Tačiau, veikalas labai svarbus ir brangintinas. Jį privaleltų įsigyti ne vien tik katalikai, bet ir tikėjimo priešai, kuriems toji knyga pravers akis ir nurodys tikėjimo dalykus tikroje ir aiškioje šviesoje.

Kadangi šiandieną yra įsigalėjęs tas pasmerktas ateizmas, kurs diena iš dienos darosi biauresnis, nepripažįsta Šv. Rašto — įkvėptojo Dievo žodžio, o skelbia vis žiauresnę kovą asmenio Dievo idėjai ir tykoja viską sugriauti, by tik prašalinus Dievą iš žmonių proto ir širdies, — turime būti dėkingi Dievo Apveizdai, kad mūsų tautoje randasi toks mokslo ir didžios išminties vyras, kaip kun. Pranciškus Bučys, kurs savo triūsu ir raštais didesnei Dievo garbei, sugeba abejojančius įtikinti ir paklydusius atvesti prie jų tikslo čia, žemėje.

Kun. A. T.

—x—

"PAVASARIS". Ilustruotas Lietuvių Katalikų Jaunimo Pavasario Sąjungos organas. Nr. 12. Kaunas, 1922 m. gruodžio mėnesio. VII. Pust. 32. "Šviesos" spaustuvė.

Praeitą rudenį įvykus daugeliui pervartų ir svarbių valstybinių įvykių markės ir

ostmarkės bemaž pavirto į nieką, delko nukentėjo ir Pavasarininkų organizacija. Pavasarininkai tačiau nenusimine. Juos gairina gyvuojas jų veikimo obalsis: nors mažiau, bet geriau. Lietuvai įvedus savo pinigų gal ir organizacijai bus kiek geriau. Nežiūrint nelemtųjų apystovų, vienk, jie yra pasiriję garbingai plaukti prieš vandenį, savo krūtine bangas skriodam ir tolyn varyti kultūros darbą.

Be organizacijos reikalų Pavasarininkai rūpinasi ir tikėjimo dalykais. Tuo tikslu gerb. kun. A. Vaitiekaitis veda Eukaristikos skyrių. Be to, jiems rūpi ir mokslas. P—kas V. Š—nis ypač tiksliai išdėsto Vidūno mokslą ir Indų tikėjimą. Neužmiršta ir tautosaka. Taip-gi randasi ir gražios beletristikės, liaudies dainų ir gražių eilių. "Jaunimo Gyvenimo" skyriuje Pavasarininkų gyvenimas ir darbuotė ryškiai nušviesta.

Bendrai žvelgiant į šį "Pavasario" 12 numerį, reikia tik džiaugtis tokiu puikiu Lietuvos jaunimo laikraščiu. Savo raštų turiniu ir įtalpa pralenkia net amerikiečių moksleivių "Giedrą". Tačiau Pavasarininkų organas "Pavasaris" yra reikalingas didesnės paramos ir Vyčiai privileltų nepamiršti jo ir priedermingai apkalnuoti, atsimentant, jog Pavasarininkų ir Vyčių obalsiai ir tikslas yra vienodas ir siekia vieno ir to pačio uždavinio. Pavasarininkai ir Vyčiai turėtų būti viena šeimyna. Tadgi sujungtomis jėgomis vykdyti gyveniman prakilniuosius uždavinius ir siekti užbrėžtojo tikslo.

A. Tam—as.

—x—

"NAUJOJI VAIDILUTĖ". 2—3-jų (1922—1923) metų 1-sis sąsiuvinis. Pust. 48. Redakcijos antrašas: Kaunas, Laisvės Alėja 55. "Šviesos" sp-vė Kaune, Jakšto g-vė Nr. 2.

"Naujoji Vaidilutė" Vyčiams yra žinoma, kaip besimokinančiųjų Lietuvos mergelių-lelijėlių numylėtas organas, kuriame atsispindi jų pačių gyvenimas. Ji rįžasi išplėtoti mergaitėse aukščiausią nemirtingą asmenybę, kurti ir saugoti jų sieloje Šv. Amžinąją Kristaus Ugnį, kurios šiluma ir šviesa gairins mūsų laisvą tėvynę. "N. V." įkūrė gerb. prof. Pr. Dovydaitis, didis moks-

lo vyras, Ateitininkų vyriausias vadas ir pažiba. Nungi "Naujoji Vaidilutė", pradama antruosius gyvavimo metus, rodo gražių ir malonių pasekmių, o šaunioji Juružė, uoli "N. V." bendradarbė, kilniais žodžiais siunčia jai širdingą pasveikinimą ir dėkoja už didingus darbus, kurių sėkla jau dygsta naujųjų vaidilučių širdyse ir sielose, ir kiekvienai "N. V." auklėtinės sesutės sielai reiškia kilniausią palaimą.

Be įrodinėjimų aišku, jog visos Lietuvos moksleivės, susibūrusios į vieną grupę, persiėmusios viena bendra mintimi ir siekdamos to paties tikslo, kur kas didesnę naudą atneštų Dievui, sau ir tėvynei. Gerb. Pr. Dovydaičio vadovystėje jos ima kurti Lietuvoje didesnę ir stipresnę katalikišką tikėjimą. Žinoma, kad lašas po lašo krisdami į uolą, ją pragriausia. Todel tampresniai susivienijusios gali kur kas daugiau nuveikti. Tačiau bedirbdamos įvairius darbus jos irgi neužmiršta, kad "tikras Kristaus pažinimas tai žmonijos išgelbėjimo viltis." Taigi "tesuskamba kiekvienos mūsų (vaidilučių) sieloje tas šventas ir prakilnus obalsis: "viską atnaujinti Kristuje". Tai yra: (mes, vaidilutės) atnaujinkime savo gyvenimą, kad jis būtų tikrai krikščioniškas; atnaujinkime savo mintis, kad jos būtų skaisčios, savo širdį, kad ji būtų nekalta, pilna Dievo ir artimo meilės; atnaujinkime savo papročius, kad jie pasidarytų neapnešti blogų įpratimų dulkėmis; pagaliau, atnaujinkime savo pamaldumą"...

Suprasdami, kad spauda tai galybė, pa-
iūrėkime, kaip joms rūpi katalikiškos

spaudos platinimas. Tuo tikslu v—tė S. Juozelėnaitė paduoda šiuos nurodymus: 1) Vietiniams inteligentams padedant, sušaukti didesnius susirinkimus "mitingus" ir daryti spaudos reikalų pranešimą. Po to tuo-
jau užrašinėti prenumeratorius; 2) Neturint pajėgų didesniai susirinkimui sušaukti, daryti atskiruose kaimuose mažesnius; 3) Užrašyti laikraštį saviems, giminėms, pažįstamiems ir kiekvienam sutinkančiam prenumeratorą užmokėti.

2—3-jų (1922—1923) metų I-ame sąsiuvinį dar-gi randasi žymėtinų kūrinių: "Iš naujausių Fr. V. Forsterio raštų", "Dantė ir Beatricė", "Apie Elgimąsi", "Žmonių garbė, pagarba ir dėkingumas" ir "Mergaitės vertybė". Pastarajame straipsny pažymėtinos kūrinio dalys: I. Kame glūdi ypatingai mergaitės vertybė? II. Kodėl ji taip brangintina? III. Kokios pareigos iš to seka? IV. Dvigubas užmokesnis narsiai kovotojai.

Kad "Naujoji Vaidilutė" rimtu, mokslingu ir tyru turiniu pralenkė visus tos rūšies laikraščius, tai nėra jokio klausimo. Jos skiltys pripildytos rinktiniais raštais tokių garsiųjų rašytojų, kaip gerb.: Pr. Dovydaičio, Marijos Pečkauskaitės, Lazdynų Pelėdos, Žilevičaitės, Galdikaitės ir d. k., aiškiai rodo, kad "N. V." yra tikrai kultūrinis naujųjų vaidilučių laikraštis, kuris skina naujus takus į laimingesnę ateitį. Tad Vyčiams reikėtų pasidomėti "Naująja Vaidilutė" ir paremti prenumeratora ir aukon is.

A. Tam—as.

J. T. Smith.

ATEITININKAS.

(IŠ ANGLIŠKO VERTĖ A. K. TAURAGIS).

Skyrius XIV.
TARP VAGIŲ.

Pasekmės šešių dienų sunkaus, nešvaraus, nemalonaus darbo davė abiejų vaikų bendram išdui aštuonis dolierius. Užsimokėjus už kambarius ir atėmus už valkus, tik vienas dolieris paliko. Atsiminęs kaip įver-

tinta judviejų darbas dirbtuvėj, Aroldas neliovė pykti ir net kelias dienas apie tai kalbėjo. Vincas taip-gi buvo piktas ir pilnas apmaudos. Bet tokiems mąstymams nebuvo laiko. Bėgo juodu į miškus už miesto, kad nepakliuvus į policijos vado arba žvalgų rankas. Įvykio įtemptas Vincas auklėjo

apsukrumo ypatybes, tai jam teko sudaryti ir kelionės planas.

— Va, ką mudu turime daryti, — sakė jis, kumet jau buvo mišku prisidengę — ir štai tam priežastis. Jei detektyvai yra taip arti mudviejų, gali būti tikras, kad kito miestelio policija ir-gi žino. Turime tad dvidešimts mylių eiti pašaliniais keliais ir kumet tik ką sutiksime, vienas pasislėpti, ligi jis praeis. Atlikę dvidešimts mylių, ir naktį pernakvoję kur nors, vienas kurioj stoty paimsim traukinį Syracusan, o kitas paeisim iki kitos stoties toliau ir paimsim tą patį traukinį. Turėsime bilietus pirktis, kad pralenkus tuos, kurie mudviejų ieško.

— Puikiai — atsakė Aroldas. — Aš niekados to nebūčiau sumanęs.

Išėjęs iš raškymo kambario Aroldas taip atrodė nuvargęs, ligi ligonis po sunkios ligos. Vincas tą matė, vienok manė, kad po kelių dienų vėl atsieis į save. Ir Vincas nekaip išrodė, bet atkakli jo dvasia priešinosi nusileidimo bei pasidavimo minčiai. Aroldas pradėjo svajoti apie minkštas lovas, gerus valgius, smagias maudynes, patogų namų gyvenimą, bet nei sau nepasisakytų apgailestaujamas to, kad pabėgo. Jo mintys buvo Omahos lyglauky, aukso kasykloj, iškilmingame sugrįžime, kuris vaizdavosi jo galvoj, it cirko paroda, kada jis ir Vincas, aukso vežime važiuodami, orkestrai griežiant, arkliams šokinėjant ir prunkščiant miniai sidabrą mėtys.

Vincas pradėjo rūgoti ant Radlienės ir Saulėnaitės žiaurumo ir neišmintingumo, kam jiedvi pasiuntė detektyvus.

— Na, gal jiedvi pradėjo mudviem rūpintis — drebėdamas sakė Aroldas, nes ir jis jau pradėjo savimi susirūpinti. Beeinant šiurkščiu keliu jo kojos svyravo ir jautėsi it viskas būtų pabaigta. Vienok Vincui to nesakė, nes tas, it kumeliukas, miklus, pilnas puikybės ir atkaklus, kaip visumet, šokinėjo per vagas.

— Gerai rūpintis, — atsakė Vincas, — bet žinia paklius į laikraščius, nes policija viską išpasakoja, o tuomet bus kalbama apie mus kaip apie valkatas.

— Valkatos! Ar-gi dabartinė mudviejų padėtis nepanaši į valkatų?

— Kad išsisukus nuo detektyvų, galime paimti greitąjį traukinį į Niagarą, ar ne? Juk turime kišeniuose dar dvyliką dol. Tai-gi nusiramink, minkštuoli, ir laikykis iki paskutiniųjų!

— Iki paskutiniųjų! Ak, — pamanė Aroldas, kur ir kada tas galas bus?

Nuėjus penkias mylias užėjo naktis. Reikėjo ieškoti namo arba kluono nakvynėi. Eidami į šiaurius nuo miesto juodu atsidūrė dykuose laukuose, kuriuose gal nei valkatos nesilanko. Pirmoj vietoj užėję juodu sakėsi net užmokėsią už nakvynę, vienok nakvynė tapo atsakyta. Be to, ūkininkas da grasino šausias, jei juodu slankios apie kluoną. Kitas vienkiemis buvo už šešių mylių. Pradėjo juodu eiti link jo, su viena minčia — nakvoti kur pasitaikys, jei kojos atsakys toliau nešti. Aroldas buvo labai nuvargęs, bet nesiskundė. Paėjėję dvi myli pamatė netoli kelio stovintį kluoną, kuris, rodos, siūlijo jiemdviem nakvynę. Priėję pradėjo apžiūrinėti. Apėjus aplinkui antroj jo pusėj pamatė ugnį, prie kurios sėdėjo du vyru. Vieną minutą visi keturi žiūrėjo vienas į kitą. Aroldas, įspėdamas pusbrolių, patraukė už rankovės, duodamas suprasti, kad reikia šalintis nuo jų, bet Vincas neklausė.

— Valkatos kaip mudu? — užkimusiu balsu prabilo vienas vyrų. — Eikite šen, vaikai, ir pasilsėkite. Čia mudviejų viešbutis. Štai patarnautojas. Nežiūrėkite, kur turitė užsirašyti — nereikia.

— Ačiu už nieką! — lengvai atsakė Vincas sėsdamas prie ugnies ir šaltai žiūrėdamas į valkatas, kokių da nebuvo matęs.

Buvo tai žemiausios rūšies piktadariu — užmušėju. Kaip žmonių, Vincas nebijojo, bet bijojo klastos. Tamsumos ir greitumo užtektų juodu apgauti. Bet Aroldas buvo nuvargęs ir poilsio reikalingas. Tad-gi suradęs kluone minkštą kampelį, tuojau krito ir kietai užmigo. Vincas ir anodu valkatu per kelias valandas pasakojo savo gyvenimą. Juodu buvo kartą du geru vyru ir tik praeitim galėjo girtis. Dabartis-gi buvo užimta vien tuo, kokiu būdu surasti maisto rytojui.

Abu valkatu, radę vaike klausytoją, iš-

pasakojo visus savo prietikius, pridėdami tiek melo, kiek laikas leido; paskui kvietė vaikus ant rytojaus sekti juos; be to, papasakojo, kur ir kaip galima papusryčiauti ir gelžkelį pasiekti. Klausydamas judviejų pasakų, visą laiką Vincas nenuleido akių nuo baisių, nepraustų veidų, juodų rankų ir purvinų skudurų, stebėdamasis, kaip gali žmogus taip žemai nupulti, vienok nei vieną sykį nepamanė, kad ir jis pats "tuo pačiu keliu" eina.

Po dviejų valandų kalbos abu valkatu lindo šienan ir greit užmigo. Vincas ir-gi atsigulė. Kadangi naktis buvo smagi, tad kaip Aroldas, taip ir Vincas nusirengė ir savo skrybėlę, sermėgą, apikaklę ir autuvus padėjęs prie Aroldo pusiau šienų apsiklojo. Jis žadėjo visą naktį būdėti ir rytui išaušus išsimiegoti, kumet valkatų jau nebus. Gulėdamas aukštieninkas jis klausė garsaus monotoniško valkatų knarkimo, kažin kokių, rasotuose laukuose, balsų; mąstė apie šale jo gulinčius vyrus, apie jų nuopuolį; svajojo apie namus, motiną, kartais net pašokdamas, kad atsikračius miego, kuris, it vagis, slinko vis prie jo, iki galų gale visai pasidavė ir užmigo. Miegojo beveik iki vidurdienio.

Prieš išbundant Vincas sapnavo, kad būtų gerai savo pinigus kluono kampe paslėpti, kad valkatos nepavogtų. Jis kėlėsi tai daryti ir... išbudo. Dirstelėjo į aukštai pakilusią saulę ir apsidairė apie save. Valkatų nebuvo. Aroldas dar miegojo. Pašokęs pakratė pusbrolių ir išbudino. Abu puolė prie savo drabužių, bet jų nebuvo. Vincas čiuptelėjo už kelinių kišenės, kurioje turėjo tris dolierius, ir tų nebuvo. Aroldas griebė už savo kišenės, kurioje buvo devyni dolieriai, ir tų nebuvo. Dabar liko jiems tik marškiniai ir kelnės.

— Kumet kovoj generolas visko nustoja — prabilo Aroldas, — jis grįžta ten, kur pradėjo sustiprinimo ieškoti.

— Taip, — atsakė Vincas. — Jei nesudegino savo laivų ir tiltų, kaip Bonapartas padarė lipdamas per Alpus, tuomet turi eiti pirmyn. Mudu išsisamdysime ant pirmos ūkės, kurią pasieksime, ir būsime ten iki galėsime vėl apsirengti.

Ivairios žinios.

—x—

— Naujausios žinios praneša, kad Vilniaus Gardino ruožte eina kova lietuvių su lenkais. Atakas pakėlė lenkai. Abejose pusėse yra daug kritusių. Lietuviai paėmė nelaisvėn 40 lenkų karininkų ir šimtus kareivių iš 67 lenkų divizijos. Kiekvieną valandą reikia tikėtis didelių įvykių. Tai kova už Vilnių.

—x—

— Redaktorius nubaustas. "Krašto Balso" redaktorius p. Noreika už visuomenės kurstymą nepasitikėti Seimu ir valdžia patalpintame straipsnyje redaguojamo laikraščio Nr. 16, nutarimu 135 nr. administratyviu būdu nubaustas 1000 litų arba dvi savaitai arešto.

—x—

— Lietuvė — kino filmų artistė. Lietuvos laikraščiai skelbia, kad iš New Yorko atvyko Kaunas su Lietuvos Atstovybės pasu, išduotu vardu Olga Markova, Aldona Skiraitė. Olga Markova ji vadinasi Narman Telmandg (R.) filmų bendrovėje. Iš Kauno važiuosianti į Italiją ir Indiją su tos bendrovės artistų trupe.

—x—

— Atvyko 112 caro oficerių. Nesenai iš Konstantinopolio į New Yorką atvyko 112 buvusių caro generolų su šeimynomis. Visi jie apiplyšę, išbadėję ir be cento. Jų tarpe yra daug buvusių caro generolų.

—x—

— Eksplozija anglių kasyklose. Vasario 9 d. Dawson, N. Y. ir Cuberland, B. C. anglių kasyklose ištiko baidi eksplozija, kurioje žuvo 153 darbininkai.

—x—

— Išrinko nuolatinį Seimo prezidiumą. Lietuvos Seimas išrinko nuolatinį Seimo prezidiumą. Pirmininkas Dr. Bistras (k. d.), I vice-pirmininkas Dr. Staugaitis (s. l.), II vice-pirmininkas kan. Staugaitis (u. s.), I sekretorius Ambrozaitis (d. f.), II sekretorius Makauskas (s. l.), sekr. patariamuoju balsu Markauskas (s. l.).

—x—

— Vasario 6d. Jefferson ligoninė, Philadelphia, mirė Shenandoah'o lietuvių Šv. Jurgio parap. klebonas, kun. Simonas Pautienius, 60 m. amžiaus. Velionis buvo didelis rėmėjas visuomeniškų reikalų ir lietuvių užtarėjas pas svetimtaučius.

—x—

— Vasario 16 d. Santarvės Ambasadorių Taryba Klaipėdos kraštą pripažino Lietuvai. Krašto Direktorija susideda iš prezidento Viktoro Gailiaus, dar dviejų lietuvių ir dviejų vokiečių. Po šito pripažinimo Aliantų komisija išvažavo Paryžium.

(P. Viktoras Gailius yra Prūsų lietuvis, gimęs Pagėgių apskr. Klaipėdos krašte, 1893 m., aukštąjį mokslą išėjo Heidelbergo, Karaliaučiaus ir Berlyno universitetų jūridiniame skyriuje. Pastaruoju lai-

ku buvo Lietuvos Atstovybės Sekretorium Berlyne, pagalios Lietuvos Atstovu Estonijoje. L. I. B.).

—x—

— Vasario 15 d. įvyko susirėmimai Lenkijos kareivių su Lietuvos nereguliariu lietuvių būreliu okupuojant Vilniaus šoną neutralės zonos dalis, kurias T. S. Taryba pripažino lenkams. Lietuviai sunaikino Gardino Vilniaus geležinkelio tiltą. Abejose pusėse yra kritusių.

— Vasario 18 d. visose Chicagos lietuvių ko-

lionijose katalikų buvo paminėta penkių metų sukaktuvės nuo Lietuvos laisvės ir nepriklausomybės paskelbimo. Paminėjimas visur pavyko. Aukų Lietuvos Šaulių Sąjungai sudėta apie 4,000 dol.

Tą pačią dieną Chicagos liberalai ir socialistai ir-gi minėjo tas sukaktuves Ashland Auditorium. Aukų savo partijos reikalams apie 600 dol. surinko. Vienok, padengus lėšas (už salę ir spaudą), nebus ko nei Lietuvon pasiųsti. Tautininkų ir socialistų "duosnumas" Lietuvai senai žinomas.

Kas Jaunimo Veikiama

DETROIT, MICH. — L. Vyčių 79 kp. darbuotės. Vasario 7 d. įvyko L. Vyčių 79 kp. mėnesinis susirinkimas, kurį, pirmininkui paprašius, pradėjo kun. J. Čižauskas malda.

Perskaičius protokola, išduota eilė raportų iš L. R. K. Federacijos 4 skyriaus, merginų sporto ratelio, vaikinių basebolo ratelio, dramos sekcijos, jaunamečių skyriaus ir koro. Visi raportai liko priimti.

Po to, pakelta klausimas apie narių vajų. Klausimas užgirtas ir visi nariai pasižadėjo darbuotis kad kuodaugiausia prirašius jaunimo prie 79 kuopos.

Mūsų paveikslininkas Vytis Perlys pasakė padirbsias tuziną gražių paveikslų vertės 9 dol. tam nariui, katras daugiau prirašys narių. S. Stepulionis pažadėjo 5 dol. dovanų tam, kuris prirašys bent 5 naujus narius. A. Petkus duos 2 dol 50c., kas prirašys ir-gi apie tiek narių, taip-gi ir P. Andrijauskas žadėjo 2 dol tam, kuris daugiausia prirašys naujų narių. Vajus tešis iki balandžio 24 d. Reikia tikėtis, kad per šį laiką nariai L. Vyčių 79 kp. parodys kuodaugiausiai darbštumo.

Ypatingai reikia pažymėti didelį jaunimo rėmėją K. Abyšalą, kuris skiria 10 dol. dovanų tiems, katrie sugalvos į kp. sus-mus įnešti tokių įvairumų, kurie užinteresuotų visą jaunimą. Nors K. Abyšala yra vedęs ir jau amžiuje žmogus, vienok visa širdimi myli Vyčių Organizaciją ir jai dirba. Po to liko išrinkta komisija, kuri stengsis pajvairinti kp. sus-mus. Į komisija išrinkta: E. Paurazienė, R. Stankiūtė, kun. J. Čižauskas, K. Abyšala, J. Šeirys ir kiti, kurių pavardžių neteko sužinoti. Dramos sek. vedėjas M. Šimonis pranešė, kad Verbu nedėdienį bus statoma scenoje "Žydų Karalius" Veikalą padės prirengti gerb. kun. J. Čižauskas. Reikia pažymėti, kad šį sezoną mūsų kuopa jau daug vakarų surengė. Ir kuo tolyn, tuo didesni veikalai statomi scenoje.

J. Šeirys kreipėsi į kuopą prašydamas paramos basebolo ratelio reikalams, nes ateina pavasaris ir reikės pradėti žaisti. Kuopa prižadėjo rėmti kiek tiktai galės.

Buvusi išdininkė L. Matulaitė šiame sus-me-

padavė rezignaciją. Kadangi jos darbo valandos yra vakarais, delto negalinti atlikti išdininkės pareigų. Rezignacija priimta ir jos vieton išrinkta K. Daunys.

Pirmininkas taip-pat prašė paliuosuoti jį nuo pirmininkystės, nes dirba naktimis ir negali atvykti į kp. sus-mus. Prašymas priimtas ir jo vieton išrinkta A. J. Petkus.

Susirinkimas buvo gražus ir gausus nutarimais. Smagu, malonu yra tokiuose sus-muose būti, kur jauti kaip vienybė, broliška meilė visus riša bendran darban.

Pabaltikas.

—x—

DETROIT, MICH. — (West Side). Šioje kolonijoj daugiausia darbuojasi jauniausia L. Vyčių 102 kuopa. Lapkr. mėn. 1922 m. mėnesiniame sus-me išrinkti darbininkai į Šv. Antano parapijos bazarą. Taip-gi įsteigta vargonų fondas, kad iki pastatys bažnyčią jaunimas įsteigtų vargonus ir čia pat sudėta aukų 46 dol. Tam tikslui nutarta rengti vakarus — lioterijas.

Gruodžio 12 d. kuopa surengė margumynų vakarą, kurio programa sudarė vaidinimas, deklamacijos, dainos, kalbos ir muzika. Viskas pavyko. Žmonių buvo prisirinkus pilna svetainė. Pelno vargonų naudai liko 157 dol. 66c. Daugia utokių vakarų.

Sausio 9 d. įvyko kuopos susirinkimas, į kurį atsilankė beveik visi nariai-ės. Apkalbėjus nebaigtus reikalus, komisijos: steigiamojo knygynėlio, dramos sekcijos ir vakarų rengimo išdavė raportus. M. Andriukaitė pranešė, kad bazare L. Vyčiai parapijai pelno padarė 1001 dol 12c.

Daugiausia trūso padėjo ir ištisai darbavos J. Kairiūtė, M. Andrieniūtė, O. Šlumpiūtė, M. Aukštakalniūtė, L. Vinalis, P. Šimkus, J. Bartkus ir eilė kitų. Visos draugijos tarp savęs lenktyniavo. Vyčiai betgi pralenkė visas draugijas. Ateinančiais metais žadėjo dar geriau pasidarbuoti.

Sausio 28 d. kuopa surengė vakarą. Vedėjum buvo gerb. kleb. kun. Ig. Boreišis. Kaip visados, taip ir šiame vakare gražia savo kalba nupiešė Organizacijos prakilnumą, ragindamas jaunuomenę rašytis prie Vyčių.

Paskui sulošta trilogas, "Piršlybos". Juozo rolėje buvo Ig. Aukštuolis, Jono — J. Barisas, Onos — J. Kairiūtė. Dialogą, "Oficierius ir Kareivis" atliko: oficiero rolę J. Kilikauskas, kareivio — Ig. Aukštuolis. "Susiziedavimas pagal sutarties", — Orlovskio oficiero rolę atliko Ig. Aukštuolis, Dalininkės — J. Kairiūtė. Viskas nusisekė.

Padeklamuota eilės: "Mano motinėle, dekl. J. Piragis, "Rūtelė" — O. Bendoraičiūtė, "O, aš graži" — J. Adomaičiūtė, "Ku-ku" — O. Adomaičiūtė. T. Šilaiškis pasakė monologą "Kaip pas mus geriamą", kuris daugiausia publi ką prijuokino.

M. Navickiūtė, akompanuojant T. Laucaitei, padainavo keletą dainelių, kurios gražiai išėjo. Kairiūkas publika privertė atkartoti. M. Navickiūtė turi gražų soprano balsą. Pirmu kartu pasirodžius šios kolonijos scenoje, tikrai sužavėjo publika. Girdėjau, kad M. N. žadanti apsigyventi mūsų kolonijoje. Dar A. Aukštakalniūtei pianu paskambinus, L. Vyčių koras, vedamas T. Laucaitės, padainavo keletą dainelių. Programa baigta Lietuvos imnu. Paskui abiejose svetainėse buvo šokiai ir tautiniai žaidimai. Pelno vakaras davė 151 dol. 65c.

Vakaro įrengimu daugiausia pasidarbavo visų mylimas kun. Ig. Boreišis ir Ig. Aukštuolis.

Balandis.

—x—

SPRING VALLEY, ILL.—Vasario 4d.L.Vyčių 28 kp. turėjo vakarą Šv. Onos parap. svetainėje. Publikos atsilankė daug. Buvo atvykęs ir Ignas K. Sakalas, "Vyčio" red. iš Chicago.

Programa susidėjo iš vaidinimo, dainų ir kalbų: Pirmiausia atgiedota Vyčių imnas. Paskui "Vyčių Idealas" padainavo jaunamečių koras. Po to sekė lošimas "Tinginys žydas", kurį atliko: Iekus — J. Dočkus, jo žmonos — O. Kundokaitė, Daktaro — J. Vasiliauskas, Rabino — P. Evanauskas, Graboriaus — S. Evanauskas.

Po vaidinimo sekė referatas temoje "L. V. Organizacijos praeitis, dabartis ir ateitis", kurį skaitė "V." red. Ig. K. Sakalas.

Gerb. prelegentas plačiai išdėstė Vyčių Org. pradžią, darbus ir uždavinius ir ko Vyčiai siekia. Nors referatas tęsėsi suvirš valandą laiko, bet publika domiai klausė. Daugelis, pirmiau mažai ką žinoję apie Vyčius, šiame vakare gavo kuodaugiausia žinių. Po referato buvo atvaidinta kita komedija: "Nuo ausies lig ausies". Vaidino P. Evanauskas, J. Dočkus, S. Evanauskas, V. Kundokas ir J. Vasiliauskas.

Tarpais giedojo jaunamečių L. V. koras, vedamas varg. A. P. Stulgos. Vakaro vedėjum buvo gerb. kleb. L. A. Vaitys, jaunimo mylėtojas.

Redaktoriui paprašius aukų "Vyčiui" pagražinti aukojo kun. kleb. L. A. Vaitys 1 dol. Kiti aukojo smulkesniais. Be to, parduota "Vyčio" ir "Pavasario" pavienių numerių.

Bendrai imant, vakaras pavyko, nors tik savaitę laiko Vyčiai prie jo ruošėsi. Prie progos reikia pasakyti, kad mūsų kuopoje yra gabių scenos mėgėjų.

Pasibaigus programai ir pažaidus, paskui tarpe kp. narių ir redaktoriaus įvyko trumpas pasikalbėjimas. L. Vyčių 28 kp. pažadėjo paskolinti 50 dol. spaustuvės skolai mažinti.

Remias spaustuve.

SPRING VALLEY, ILL. — Vasario 11 d. L. V. 28 kp. jaunamečių skyrius, varg. A. P. Stulgos vedamas, buvo surengęs koncertinį vakarą Šv. Onos parap. svetainėje. Publikos buvo vidutiniškai.

Pirmiausia sugiedota "Vyčių imnas", "Pasveikinimas", (A. Aleksio), "Vyčių Idealas" (kun. J. Židaniavičiaus). Paskui vaidinta veikalėlis "Bauba". Jonuko rolėje buvo K. Jomuntas, Stasiuko — J. Petkus, Onytės — A. Grudutė, Petruko — P. Kresauskas, Vincuko — Iz. Petkus, Elytės — S. Dumikiūtė, Zosės — M. Kresauskaitė, Baubo — D. Lužetskis, Tėvo — J. Šešlauskas. Veikalėlis gerai išėjo. Po to padainuota "Tupi gaidys" ir "Nedrysk tinginiauti" (A. Aleksio). Eilės "Mergaitė" padeklamavo E. Dočkutė. Po to koras su giestais dainavo "Eikim žingsniu" (A. Aleksio) ir "Jurgis verkė" Solo pianu paskambino O. Mileriūtė. Reikia pastebėti, kad ši jauna mergaitė yra didelė muzikos mylėtoja ir gera dainininkė. Ateityje iš jos susilauksime gabios pianistės. Dueta "Mano motinėle" (A. Aleksio), padainavo P. Martinaičiūtė ir E. Tamošaitutė. Paskui koras "Ant ežerėlio" (S. Šimkaus) ir "Aš vaikiukas" (A. Aleksio). Dueta "Kad galėčiau" ir "Mūs lietuvaitė" (A. Aleksio) padainavo E. Juodsnukaitė ir P. Martinaičiūtė.

Ant galo koras padainavo "Prašom, prašom". Tarpe dainų kailbėjo kun. kleb. L. A. Vaitys, ragindamas jaunimą dėtis prie Vyčių Organizacijos.

Programa baigta Tautos ir Vyčių imnais. Pažaidę lietuviškus žaislus jaunimas ir publika linksmi išsiskirstė. Pusė pelno paskirta Šv. Onos parapijos naudai.

Dėdė Atvažiavo.

—x—

SPRINGFIELD, ILL. — Sausio 28 d. L. Vyčių 48-tos kuopos įvyko "Dėžučių vakariene". Smarkiausiai dėžučių pirkėjais pasirodė J. Adomaitis, V. Kasparas, S. Grigas, V. Čėsna, A. Repšys ir kiti. Programą išpildė J. Sugentaitė, M. Sugentaitė, B. Mileraitė, J. Mileraitė, O. Mostekaitė ir k. Seimo rengimo reikalams pelno liko apie \$90.00. Surengime šio vakarėlio daug pasidarbavo E. Šupenaitė, O. Adomaitė ir kitos.

Vasario 7 d. įvyko mėnesinis kp. susirinkimas. Kp. įsirašė nauja narė E. Lingaitė. Nutarta gavėnios laike laikyti tik mėnesinius susirinkimus, o vėlotį savaitinių uoliau darbuotis dramos ir korų skyriuose. Daug kalbėta apie būsimo Seimo laiką, programą ir visapusišką jo pasisekimą.

Mažytė.

—x—

LEWISTON, ME. — Vakaras. Nuo seniau jau Lewistono jaunimo buvo sutarta bendrai veikti su Rumfordo jaunimu. Vaisiai to sutarimo pasirodė sausio 27 d. Tą dieną L. Vyčių 2 kp. surengė vakarą, kuriame statė scenoje dramą "Kova ties Giedraičia". Dramą vaidino rumfordiečiai artistai-mėgėjai ir visi savo roles gerai atliko: ypatingai gražiai išėjo Plioplys (Šaulio), J. Šopis, (žydo), A. Kodadinskaitė (Podūkros), D. Stankus (Moksleivio) ir A. Maliauskas (Generolo Želigovskio) rolėse. Petraukose L. Vyčių 2 kp. jaunamečių skyriaus nariai deklamavo eiles. Publika vakaru pilnai buvo patenkinta.

Gruodžio 30 d. kuopa ir-gi buvo surengus vakarą, kuriame statė scenoje J. Kovo "Vyčiai, gyvena tautai ir bažnyčiai". Be to, buvo pakviestos iš So. Bostono seserys Grybaitės, kurios gražiais savo balsais labai patenkino publiką.

Daugiau tokių vakarų!

P. U. J.

—X—

LEWISTON, ME. — Metinis kp. susirinkimas. Sausio 14 d. L. Vyčių 2 kp. įvyko metinis susirinkimas, kuriame įsirašė du nauji nariai: P. Grimataitė ir K. Bukis. Apkalbėjus kuopos reikalus, sekė valdybos raportai. P. Jasiūnas, fin. rašt. pranešė, kad kuopos išdas randasi gerame stovyje. Reikia pastebėti, kad pastaraisiais metais mūsų kuopa nemaža davė aukų įvairiems tautos ir kultūros reikalams. Nors kp. narių skaičius ir nėra didelis, bet veikime nei kiek nepasilieka nuo kitų, didelių, kuopų.

Kadangi praeitais metais kp. valdyba gražiai ėjo savo pareigas, tad palikta ir šitms metams, būtent V. Vaičiulaitė — pirm., Ona Bikalčienė — pag., P. Jasiūnas — fin. rašt., E. Rybokaitė — prot. rašt., K. Balčiūnas — išd. Knygiai: Ona Simajauskaitė ir Em. Asmegaitė, maršalka — D. Strazdauskas.

Dieve padėk ir toliau kp. taip gražiai darbuotis.

P. U. J.

—X—

PHILADELPHIA, PA. Priežodis sako: "geriau vėliau, negu niekad." Todel ir aš, matydamas, kad "Vyty" niekas apie tai nepranešė, šiuo pranešu Vyčiams, Vytėms, kad veikliausias Port Richmondo Vytis ir šiaip jau įžymus darbuotojas Jonas Čiurlionis, pernai susirišo moterystės ryšiu su Mariute Bilevičiūte ir-gi kai-kurį laiką buvusia Vyte. Truputį ankščiau prieš tai, taip-gi įžymiausia Vyčių veikėja Valerija Kaledutė ištekėjo už tūlo Gricio. Prie šios progos lai būna leista man palinkėti tom porom štai ką:

Dieve duok jiems gausiai gero,
Gyvent kuoilgiu,
Žengt keliu be jokios baimės —
Veikti dar daugiau.
Del brangios tėvynės labo —
Bažnyčios šventos,
Kurios jus nuves į šalį
Prie laimės tikros.

K. V.

—X—

SPRINGFIELD, ILL. — Sausio 24 d. L. Vyčių 48-tos kp. įvyko svarbus susirinkimas. Daugiausia diskutuota apie būsimo L. V. XI Seimo pasisekimą. Tam tikslui išrinkta net kelios komisijos. Springfieldiečiai Vyčiai yra tikri, kad XI Vyčių Seimas bus tikrai gražus. Į šį susirinkimą atsilankė iš Pennsylvania valstijos parvykus uoli darbuotoja K. Kuperienė. Jaunimas ją maloniai pasveikino.

Šiame susirinkime paskelbta naujų narių prirašymo vaju. Kas daugiausia pasidarbuos, tas

gaus gražią dovaną. Po Velykų bus naujų narių iškilmingas priėmimo vakaras.

Nesenai L. Vyčių 48-tos kp. šeši nariai baigė Browns Business College. Dabar "High School" bei kitas aukštesnes mokyklas lanko sekantieji Vyčiai-ės: S. Junkeris, O. Mosteikaitė, A. Vyšniauskas, F. Monkiūtė, M. Stirbaitė, O. Adomaitė, B. Monkiūtė, V. Lonauskaitė. Pirmas neužilgo baigs dvasinę seminariją ir birželio pradžioje bus išvestas į kunigus. Trys sekantieji uoliai lavinasi muzikos srityje. Garbė tokiems tėveliams, kurie nepavydi savo vaikams mokslo.

Šiame susirinkime prisirašė kuopon 3 nauji nariai: O. Spudaitė, J. Paltanavičiūtė ir M. Miglinas.

Sausio 27 d. įvyko Jaunamečių Skyriaus skaitlingas metinis susirinkimas. Išrinkta valdyba: J. Burduliūtė — pirm., A. Petreikis — pirm. pag., M. Marčiulioniūtė — prot. rašt., F. Mančiūtė — išd., E. Marčiulioniūtė — rin. rašt., Klimavičiūtė ir Lapinskaitė — izdo glob., Ložickas ir Tamošauskas — maršalkos. Visi prisizadėjo uoliai darbuotis.

Mažytė

—X—

CAMBRIDGE, MASS. — Sausio 21 d. parap. salėje L. Vyčių 18 kp. laikė metinį susirinkimą, į kurį atsilankė beveik visi kuopos nariai.

Apkalbėjus daug kuopos reikalų ant galo išrinkta šiems metams kp. valdyba, kurion įėjo: A. Šliuziūtė — pirm., J. Vinciūnas — vice pirm., prot. rašt. — K. Butkevičiūtė, fin. rašt. — O. Šimbelaitė, išd. — V. Širka. Komisija knygomis peržiūrėti — P. Skauda, J. Kalinauskas, maršalka — S. Luinis.

Šiame susirinkime Lietuvos Ateitininkams nariai sumetė aukų 16 dol. 75c. Aukojo po 1 dol.: A. Vaisiauskas, V. Jakas, P. Kisielius, P. Rudaitis, J. Smilgis, kun. P. Juškaitis, P. Skauda, J. Vinciūnas, V. Širka, P. Luinas, F. Jeniūnas, S. Kadarauskas. Kiti dėjo po mažiau.

Koresp.

—X—

INDIANA HARBOR, IND. — Lietuvos Vyčių 55 kp. ligšiol buvo prisnūdus ir, dalinai, pamiršta. Bet dabar jau bunda ir imasi darbo.

Sausio 24 d. įvyko metinis kuopos susirinkimas, į kurį atvyko visi nariai. Šiame sus-me apkalbėta daug kp. reikalų ir ant galo išrinkta nauja 1923 m. valdyba, kurion įėjo: dvasios vadas — kun. J. Čuberkis, pirm. — A. Glemža, vice pirm. — J. Karvelis, protokolų rašt. — P. Genušauskaitė, fin. rašt. — S. Lucas, išd. — J. N. Eisminskis, izd. glob. — A. Eisminskis ir J. Vilkunaitė, koresp. — J. N. Eisminskis, maršalka — P. Poška.

Išrinkus valdybą, pirm. pasakė prakalbą apie Vyčių Organizaciją, kviesdamas visus narius bendrai darbuotis.

Šiame sus-me kuopon įsirašė trys nauji nariai: Kaz. Hendrikis ir dvi seseri — S. ir D. Surbliūtės. Pastarosios dvi yra nesenai atvykusios iš kito miesto, pilnos geriausių narų darbuotis jaunuomenės tarpe.

Nutarta užgavėnių vakare parapijos salėje su-

rengti pasilinksminimo vakarą. Tam tikslui liko išrinkta komisija iš: D. Surbliūtės ir A. Bacevičiūtės.
J. N. E.

—x—

SHEBOYGAN, WIS. — Sausio 17 d. parap. svet. įvyko L. Vyčių 51 kp. metinis susirinkimas, kuriame dalyvavo didelis jaunimo būrys.

Pirmiausia išklaudyta įvairūs komisijų raportai, paskui plačiai kalbėta organizavimas jaunamečių Vyčių skyriaus. Tam tikslui išrinkta komisija, kurion įėjo: gerb. kun. V. Daunora, varg. J. Kailiukaitis, O. Čizauskaitė ir J. Auštrevičius. Be to, nutarta surengti "slight ride party."

Vas. 11 d. National Hall kuopa rengia pasilinksminimo vakarą.

Nutarė vas. 16 d. paminėti penkių metų sukaktuves Lietuvos nepriklausomybės ir kviešti visas vietines lietuvių draugijas ir kuopas prie to apvaikščiojimo prisidėti.

Šiame sus-me kuopon įsirašė šie nauji nariai: M. Baikauskaitė, J. Jasinskaitė, S. Kailiukaitienė, P. Karčauskas, K. Jutis, K. Jankauskas, J. Simaninas ir J. Rutkauskas. Dabar kuopa, gavus tiek daug darbščių naujų narių, tikisi daug šiemet nuveikti tautos ir Bažnyčios labui.

K. Jutis ir K. Jankauskas yra bizinieriai ir jie remia visas katalikiškas draugas. Užtat mums irgi reiktų juos remti.

V. J. Reklaitis.

—x—

ATHOL, MASS. — Sausio 22 d., š. m., susirišo amžinuoju moterystės ryšiu iš mūsų jaunimo tarpo Jonas Gailiūnas su Konstancija Matulyte. Moterystės sakramentą suteikė gerb. kun. A. Petraitis. Liūdininkais buvo jaunavedžio sesers sūnus Jonas Miniukas su jaunosios sesere P. Šimavičiūte ir jaunosios brolis V. Matulis su V. Balčiūnaitė. Vestuvių pokily, be daugelio jaunavedžių gimiinių, dalyvavo kun. A. Petraitis, vietos gydytojas Ringaila ir k. Per pietus jaunavedžiams patiekta daug linkėjimų ir pasakyta keletas prakalbų.

Abu jaunavedžiu priklauso prie visų veik idėjinių ir kitokių katalikiškų draugijų ir daug jose pasidarbavę. J. Gailiūnas be to dar yra įžymus pramonininkas ir darbuotojas tautinėje-katalikiškoje dirvoje. Šiemet eina L. D. S. kp. pirmininko ir L. Vyčių kp. raštininko pareigas.

Ilgiausių metų ir kad nepaliautų toliau veikti su mumis visuose naudinguose tautai ir bažnyčiai darbuose.

Juozelis, mergaičių nebija.

—x—

CHICAGO, ILL. — Sausio 28 d. L. Vyčių 16 kuopos savaitinis sus-mas buvo skaitlingas. Apsvarstyta bėgamieji kuopos reikalai ir nutarta per misijas atlikti išpažintį ir "in corpore" eiti prie Šv. Komunijos.

Pastaruoju laiku L. Vyčių 16 kuopa pradėjo žymiai augti. Ir šiame susirinkime prisirašė keturi nauji nariai, būtent E. Šlekaitė, P. Radeckaitė — prie suaugusių ir E. Jasalskis su St. Jasalskiu — prie jaunamečių. Praeitame sus-me prie jaunamečių prisirašė M. Pilipaučis ir J. Redeckas.

Savaitiniai kuopos susirinkimai būna kiekvieną trečiadienio vakarą, 8 val. Šv. Jurgio parap. salėje, Vyčių kambary. Mėnesiniai sus-mai būna kas pirmą trečiadienį kiekvieno mėnesio.

Vasario 11 d. Šv. Jurgio parapijos salėje Vyčiai surengė pasilinksminimo vakarą, kuriame jaunimas ligi soties pasilinksmino.

Rep.

—x—

NORWOOD, MASS. — L. Vyčių 27-ta kuopa, po ilgos kovos dėl gyvavimo, atgijo ir pradėjo energingai darbuotis. Nors nedaug turi narių, bet visi stengiasi kiek galėdami patraukti po Vyčių vėliava visą Norwood'o jaunimą. Žinoma, ir pas mus yra tokių narių, kurie vien tik kitus ragina, o patys nieko neveikia; bet tikimės, kad ir jie kiek padės mums darbuotis.

Per metinį susirinkimą buvo atsilankęs mūsų Dvasios vadas gerb. kun. V. K. Taškūnas, kuris prižadėjo mums padėti darbuotis; jo žodžiai dar labiau mus paskatino prie didesnio veikimo.

Štai sausio 28 d. Šv. Jurgio parap. svetainėje, Vyčių kuopa surengė margą vakarėlį. Publikos atsilankė daug, kuri pamatė, kad Vyčių kuopa turi jėgų gražiems vakarams rengti ir kurie stengiasi atsilankiusius žmones patenkinti. Programa buvo labai plati ir įvairi, gal viena ilgiausių.

Pirmiausia Vyčių koras padainavo Vyčių imną.

"Tris Dzienas" išpildė Vyčių koras.

Solo dainavo K. Švagždžiūtė, jai pianu pritarė Elena Kiburiūtė. Dainin. buvo net kelius kartus iššaukta atkartoti. Abi yra narės L. Vyčių 17 kp. So. Boston. L. Vyčių 27 kuopa širdingai dėkoja joms už dalyvavimą programoj.

Pianu duetą išpildė dvi mažos mergaitės — Elexa Kasparaitė ir Stasė Smilgiūtė.

Juokų dalelę išpildė vietos vargonininkas — Mr. James Slavin — ir šokikai-dainininkai: Juozas Višinskas ir Tony Sansone. Net kelis kartus buvo iššaukti atkartoti.

Saxephone solo pagriežė Antanas Keršis, jaunias, bet gabus muzikas.

Solo šoko — Julė Kriauneliūtė, pianu akomp. E. Čaikiūtė.

Duetą padainavo Elena Keršiūtė ir Ona Vauksaiūtė, vietos pasižymėjusios dainininkės.

Duetą pianu ir smuika išpildė Apol. K. Stasaičiūtė ir Petras Kuodis.

Piano solo skambino Emilija Čaikiūtė.

Dialogą "Žydas pas Tardytoją" atliko Jonas ir Adolfas F. Kavaliauskai.

Solo dainavo Alena Keršiūtė.

Piano duetą išpildė Genovaitė ir Emilija Čaikiūtės.

Solo dainavo — K. Švagždžiūtė, akomp. A. Kiburiūtei.

Prakalbėlę Vyčiams pasakė Apol. K. Stašaičiūtė. Solo šokis "Gipsy Dance" atliko Onytė Viesulaitė.

Nekartą Norwood'o lietuviai gėrėjosi jos dainavimu ir deklamavimu. Šį kartą ji pasižymėjo klasiškais šokiais. Tai tikra Norwood'o artistė-žvaigždutė. Jai akomp. Morta Klimavičiūtė.

Melo-deklamaciją "Žiburių nešėjai" atliko šešios mergaitės.

Drilių "Šešėlis" atliko Karalaitė — Ona Vaikasiūtė ir keturiolika mergaičių-dvasių.

Dialogą "Bobutė ir Diedukas" atliko Elena Keršiūtė ir Alek. Medzvedzis.

Duetą išpildė — Elena Keršiūtė ir Alek. Medzvedzis. Šis duetas labai gerai išėjo. Ypač Medzvedzis savo nudavimais prijuokino publiką.

Solo šokį "Ballet Dance" atliko Onytė Viesulaitė, akomp. Alena Kiburiūtė iš So. Boston.

Melo-deklamaciją "Utos" — išpildė septynios mergaitės.

Drilius "Elegija" išpildė devynios mergaitės.

Veikaluką "Topelio bausmė už vagystę" atvaidino Jaunamečiai Vyčiai: Ona Vaikasiūtė, Leonas Smelštorius ir Ona Kudirkaitė

Tarpais buvo deklamacijų, kurias sakė mažos mergaitės.

Programa baigta tautos imnu.

Vakaro vedėja, rezisierė ir akompanistė buvo Apol. K. Stašaičiūtė. Šis vakarėlis atsilankiusiems padarė itin gero įspūdžio.

Beje vakarėly buvo ir viešnia iš New Haven, M. Jokūbaitė, Mot. Są-gos Centro pirmininkė.

Liet. Vyčių 27 kp. taria širdingą ačiu Hileriui Balučiui ir Juozui Smilgiui už patarnavimą, vietos varg. James Slavin, kuris, nors svetimtautis, bet su lietuviais veikia. Ačiu taip-gi ir tėvams, kurie leido savo vaikučius dalyvauti mūsų progrome.

Stella Maris.

—x—

— Lawrence, Mass. Liet. Vyčių Naujosios Anglijos Apskričio gegužinė šiemet bus liepos 4 d. Lawrence, Mass. "Palangos" parke, kurį gerb. kun. Virmauskas tą dieną Vyčiams užleido. Gegužinė, sakoma, bus tokia, kokios nebuvo dar Nauj. Anglijoj. Jaunimas, mat, viską gali padaryti. J.

—x—

— Springfield, Ill. Sausio 20 d. L. Vyčių 48 kp. jaunamečių skyrius laikė susirinkimą, kuriame liko išrinkta šiems metams valdyba. J. Burdulaitė — pirm., A. Petrauskis — vice-pirm., M. Marčiulioniūtė — prot. rašt., A. Marčiulioniūtė — fin. rašt., F. Mankiūtė — izd., M. Klimavičiūtė ir A. Lapinskaitė — izdo globėjos.

Tarp kitų sumanymų, nutarta surengti vakarą ir atvaidinti veikaluką, kurį parinks muz. A. Aleksis. Pastarasis daug darbuojasi čia ir su jaunamečiais Vyčiais. M—ė.

—x—

— Worcester, Mass — Sausio 28 d. L. Vyčių 26 kp. buvo vakaras, kuriame dramos sekcija vaidino "Užkeikta mergelė". Aktų tarpuose kuopos dainininkai ir deklamatorės padainavo keletą dainų ir padeklamavo. Vakaras pavyko. O. M. A.

—x—

— Detroit, Mich. — Sausio 28 d. Federacijos 4 skyriaus susirinkime atstovai nuo L. Vyčių 79 kuopos įnešė, kad Federacijos skyrius, kuriam priklauso visos veikliausios draugijos bei org. kuopos pasidarbuotų surinkti lėšų scenos įtaisymui Šv. Jurgio

parap. salėje. Inešimas užgirtas ir išrinkta komisija, kad tuo reikalu pasitartų su klebonu ir parap. komitetais. Komisijon įėjo veiklūs Vyčių kp. nariai: M. J. Šimonis, O. Meldaziūtė ir B. Daumantaitė

Vytis.

—x—

— So. Boston, Mass. — Užgavėnių vakare, vas. 13 d., Šv. Petro parapijos salėje L. Vyčių 17 kuopa buvo įrengus vakarą. Be jaunimo ir kitų svečių, vakare dalyvavo ir vietos klebonas, gerb. kun. Urbanavičius su kun. P. Kaščiuku. Tą vakarą kun. Kaščiukui, ats. Šv. Kazimiero dr-jos Kaune, įteikta L. L. P. bonas \$100 vertės. K—a.

—x—

— Chicago, Ill. — Vasario 11 d. parap. salėje, Šv. Mykolo parap. koras buvo įrengęs vakarą. Vaidino komediją "Bila del linų markos". Buvo ir dainų". Pelnas skiriamas parapijos naudai. P—tė.

—x—

— Montreal, Canada. — Vasario 11 d. L. Vyčių 33 kuopa buvo įrengus vakarą. Statė scenoje dramą "Šv. Akvilinos mirtis". Vaidinimas išėjo gerai ir publikai padarė didelio įspūdžio.

Mūsų kuopos pirm. yra J. Braknys, uolus veikėjas jaunimo tarpe, kuris darbuojasi sutraukti po Vyčių vėliava visą Montrealės lietuvių jaunimą. Be to, savo tarpe turime keturis mokytojus, būtent E. Budriūtė, E. Bandziūtė, J. Aučius ir J. J. Pocius.

Savo veikimą Vyčiai šiemet žada padvigubinti. Valio Montrealės Vyčiai! Lakštingalėlė.

—x—

AUKOS LIETUVOS ŠAULIAMS.

L. Vyčių 79 kp., Detroit, Mich. 10.00
L. Vyčių Chicagos Apskritys 50.00
L. Vyčių 8-ta kp., Roseland, Ill. 31.00
Visos aukos įduotos Lietuvos Šaulių Atstovui A. Žmuidzinavičiui (Adresas 3251 So. Halsted St., Chicago, Ill.), iš kurio tos draugijos yra gavusios padėkos laiškus ir tam tikrus šaulių Rėmėjų diplomus. Patriotinės organizacijos yra kviečiamos aukoti Tėvynės gynimo reikalams į Lietuvos Šaulių izdą, per atstovą A. Žmuidzinavičių.

—x—

KLAIDŲ PATAISYMAS.

Praeitam "Vyčio" numery L. Vyčių Chicagos Apskričio Izdininko atskaitoj įvyko šios klaidos: Vietoj: S. Šimuliui gražinta skola (iš \$81.93) \$70.25, turėjo būti lygiai \$70.00.

Apskr. izdo balanse taip-gi praleista kai-kurios skaitlinės, del jų visą čia pakartojuame:

Aktyvas:		Pasyvas:	
Pinigais	\$86.99	M. Panavas	\$10.00
L.V.Ch.Apskričio		A. Budris	10.00
koras skolingas	200.00	P. Gritėnas	25.00
L.V. 8 kp. skol.	15.00	A. Janušas	5.00
L.V. 36 kp. skol.	15.00	Viso skolingi	50.00
Rankpinigai 1923		Turtas	\$451.99
m.pikninko darž.	25.00	Viso	\$501.99
Račkus skolingas	160.00		
Viso	\$501.99		

Kam rūpi mūs Lietuvos Tėvynės gynimo reikalai, kam brangi mūs tėvų, brolių, seserų laisvės gynėja Lietuvos kariuomenė, tas tegul sau ir savo giminėms Lietuvoje užsisako 1923 metams savaitinį laikraštį

“KARYS”

“Karys” rašo netik Lietuvos kariuomenės reikalais, bet duoda daug žinių iš visos Lietuvos ir iš užmario.

“Karys” spaudina bendrai lavinančių, raštų, kurie svarbu skaityti visiems besišviečiantiems.

“Karyj” randasi Lietuvos kariuomenės paveikslų, reginių; vairių a-vsakų, eilių, juokų ir tt.

“Karys” vienintėlis Lietuvoje laikraštis, kuris rūpinasi jaunomenės kūno lavinimu ir paduoda daug SPORTO žinių iš Lietuvos ir užsienio. Sporto skyrių “Karyj” veda sportininkai — specialistai.

“Karys” savo metiniams prenumeratoriams duoda dovanai priedą.

“KARIŲ KALENDORIUS” 1923 METUI.

“Karin Kalendoriuje” yra paduota daug speciali žinių.

“Karj” redaguoja Kapitonas Ruseckas, buvęs Steigiamąjo Seimo narys.

“Kario” kaina metams 2 dolerių, pusei metų — 1 dol 50c.

Adresas: KAUNAS, Laisvės Alėja 12 Nr. “Kario” Redakcija

Amerikone! Pats užsisakyk ir savo giminėms Lietuvoje užsakyk mūs Tėvynės gynėjų laikraštį “Karj”! Padarysi ir sau ir kitiems naudosi!!

Jūmiausiųjų mūs kariuomenės dvasios pajėgų pastangomis bei darbais eina žymus dumėnesinis KARO MOKSLO ir ISTORIJOS žurnalas.

“Mūsų Žinynas”

“Mūsų Žinyne” bendradarbiauja karo mokslininkai bei karo publicistai: gen. št. pulk. Betcheris, pulk. Bobinskis, gen. št. abo karininkas Boleckis, karo valdinin. Dineika, kap. Gabrys, kar. vald. Griaitis, majoras Laurinaitis, generolas Radus-Zenkavičius, majoras Ružancovas, majoras Škirpa, leitenantas Talat-Kelpša, pulk. leit. Žukas ir daugelis kitų; istorikai ir visuomenininkai kap. V. Biržiška, P. Galaunė, A. Janulaitis, mažosios Lietuvos veikėjas Klaipėdiškis, kap. V. Steponaitis, psichologas profesorius Vabalas-Gudaitis ir kiti.

“Mūsų Žinyne” duodamos visų Lietuvoje esančių knygų kritikos bei recenzijos, o taip pat paminima ir daugybė svetimomis kalbomis knygų, laikraščių ir tt.

“Mūsų Žinyne” ligšiol išspausdinta daug daug įžymių originalių raštų iš karo teorijos, mūsų istorijos, literatūros, visuomenės gyvenimo, mūs kovos dėl Lietuvos nepriklausomybės ir tt.

“Mūsų Žinynas” yra vienas rimčiausių mokslo žurnalų.

“Mūsų Žinyną” redaguoja Kapitonas Steponaitis, leidžia Karo Mokslo Skyrius.

“Mūsų Žinyno” kaina: metams — 20 litų, pusei metų — 12 litų, vieno numerio — 4 litai.

Kariams užsirašant per savo dalis metams 10 litų.

ADRESAS: “Mūsų Žinynas”, Karo Mokslo Skyrius, Laisvės Al. 12 Nr. Kaunas.

Lietuvos Vyčių Spaustuvė

ATLIEKA GREITAI, GRAŽIAI PIGIAI
ĮVAIRIUS SPAUDOS DARBUS

KNYGAS.

BROŠURAS.

KONSTITUCIJAS.

TIKIETUS.

KORTELES.

PLAKATUS ir tt.

Tolumas nieko nereiškia. Veik visus pašta prisiųstus darbus ekspeduojuame tą pat dieną.

VISUOMET KREIPKITĖS SEKAMU ADRESU:

K. of L. PRESS

4736 South Wood Street

Chicago, Ill.

Thomas Shamis, Manager

Phone Lafayette 6298

UŽSISAKYKITE, SKAITYKITE IR PLATINKITE

“Tėvynės Sargą”

“Tėvynės Sargas”, duodamas kas savaitė apie 12 puslapių visokių pasiskaitymų, plačiai dėsto visa, kas tik gali lietuviai rūpėti.

“Tėvynės Sargas” duoda straipsnių, kaip tvarkyti katalikiškais pamatais šeimyna, kaip auklėti vaikai.

“Tėvynės Sargas” duoda plačiai žinių apie Lietuvos ir viso pasaulio politikos gyvenimą. Taip pat rašo apie savivaldybių ir koperacijos reikalus.

“Tėvynės Sargas” plačiai rašo apie mūsų tikybos reikalus ir katalikų Bažnyčios gyvenimą ir jos darbus.

“Tėvynės Sargas” duoda mėnesinius priedus: “Mažžemis ir Naujakūrys”, “Šeimyna”, “Sveikata”.

“Tėvynės Sargas” rašo, kaip vesti žemės ir namų ūkis, kaip gyvena ūkininkai kitur apie gyvulius, namų paukščius, apie valstybės ūkį ir tt.

“Tėvynės Sargas” mokina vaikelius gražiai aršieiti.

“Tėvynės Sargas” duoda lengvų pasiskaitymų geriausių mūsų rašytojų.

“Tėvynės Sargas” suteikia kiekvienam savo skaitytojui atsakymus į visokius paklausimus visai dovanai.

“Tėvynės Sargas” suteikia kas savaitė kuodaugiausia žinių iš Lietuvos ir iš viso pasaulio. Jame kiekvienas skaitytojas randa gražių eilių, pasakalių, pamokinių ir pasiskaitymų.

“Tėvynės Sargas” visuomet papuoštas gražiais paveikslais. Pagal savo didumą ir gražumą “Tėvynės Sargas” yra pigiausias laikraštis.

“Tėvynės Sarga” redaguoja J. Andziulis.

“Tėvynės Sarga” plačiai skaito katalikiškoji visuomenė.

Tai gi pasiskubinkite užsirašyti “Tėvynės Sargą”, nes vėliau pritrūks pirmųjų numerių.

“Tėvynės Sargo” kaina pristatant:
LIETUVOJE:

Metams	12 litų
9 mėnesiam	9 litai
6 mėnesiam	6 litai
3 mėnesiam	3 litai
1 mėnesiui	1 litas

Užsieniuose — dvigubai.

Mažžemiams, bežemiams, darbininkams ir naujakūrams 10 litų.

“Tėvynės Sargo” Redakcijos ir Administracijos adresas: Kaunas, Ožekienės g-vė 3 Nr., II auštās.

Visuomeniškas Išpardavimas

Mes nupirkome 122,000 porų Suv. Valstijų Army Munson paslūtinius čėverykus. Miera nuo 5½ iki 12. Tai buvo visas likęs stakas vieno iš didžiūsių Suv. Valstijų valdžios kontraktorių.

Šie čėverykai gvarantuojami šimtu nuošimčių. Tvirtos skūros, spalva tamsiai geltona, prisiūtās liežuvis nepraleidžia vandens ir dulkių. Tikra vertė šių čėverykų \$6.00. Kadangi mes pirkom ant sykio labai daug, tai galime pasiūlyti visuomenei

už \$2.95 pora

Prisiųskite teisingą mierą, užsimokėkite laiškanešiu atnešus čėverykus arba prisiųskite Money orderį. Jeigu čėverykai nebus toki, kaip sakom, mes mielai sugrąžinsime pinigus ant pareikalavimo.

NATIONAL BAY STATE SHOE CO.
296 Broadway, New York, N. Y.